

سال ششم - شماره ۱۹ و ۲۰ - زمستان ۸۴ و بهار ۸۵

سر مقاله

فرصت هایی که از بین می روند و چشم هایی که منتظر می مانند

با توان یابان موفق

این شماره: جواد جعفری قدوسی

مقالات

تداوم حضور معلولان در صحنه

برنامه ریزی و مدیریت بحران جهت افراد مسن

اضطراب، رام ساختن شاپرک ها

اشتغال - خدمات و مددکاری اجتماعی

گذری کوتاه بر قوانین ویژه معلولین

هیأتیت چیست؟

معلولان از طرد تا توان بخشی

گزارش

مراسم بزرگداشت روز جهانی توان یاب (معلول)

جشن آغاز فعالیت گروه بانوان رعد کرمان

تولد گروه «بی» ها در مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد

گوناگون

نامه ای از یک توان یاب

بهترین عیدی

جدول تخصصی

هنر و ادب

مرا از نیلوفر یاد است

بهار

خبرهای داخلی

بازار نوری

آتش نشانان در مجتمع رعد

نیم نگاهی به جراید

خلاصه انگلیسی

صاحب امتیاز:

مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد

مدیر مسئول: دکتر قاسم صالح خو

مدیر اجرایی: علی رشیدی

سر دبیر: غلامرضا سنگچولی

امور هماهنگی: زهرا اویسی

همکاران این شماره: فاطمه اویسی، نازنین رحیم زاده،

مرجان سنگچولی، طاهره شریف زاده، مریم قورچیان

طرح روی جلد: سعیده ناظمی

صفحه آرایی: خدمات فرهنگی صبا

لیتوگرافی جلد و متن: کوروش

چاپ و صحافی: پنگوئن تلفن: ۳۳۹۳۴۶۹۲

نشانی: شهرک غرب، خیابان هرمان، خیابان پیروزان

جنوبی، مقابل ششم، پلاک ۷۴

تلفن: ۸۸۰۷۶۳۲۵، ۸۸۰۹۸۸۸۱، ۸۸۰۸۲۲۶۶

نمابر: ۸۸۰۷۶۳۲۶

کد پستی: ۱۴۶۶۶، صندوق پستی: ۱۴۶۶۵/۱۴۴

email: inforaad-ngo.org

web site: www.raad-ngo.org

● توان یاب از دریافت مقالات و دیدگاه های صاحب نظران استقبال می کند، مقالات ترجمه شده همراه با کپی اصل مقاله ارسال شود.

● مقالات ارسالی پس فرستاده نمی شود.

● توان یاب در ویرایش و کوتاه کردن مطالب آزاد است.

بررسی مشکلات این قشر به سالی یک روز (روز جهانی معلولان) محدود شود؛ هیچ گاه باور قلبی شناخت و رفع مشکلات معلولان در آنها ایجاد نمی شود.

در جامعه ما معلولان جسمی - حرکتی، بینایی، شنوایی و... هر کدام چالش های مخصوص به خود را دارند. خود من از دیدگاه یک معلول جسمی - حرکتی سخن می گویم که حتی برای ورود به کلاس اول ابتدایی هم مشکل داشتم. البته ما کلمه معلول را قبول نداریم؛ به جای کلمه معلول بهتر است از الفاظ دیگری مثل «توان خواه» استفاده کنیم، یعنی کسی که می خواهد توانمند شود، البته اگر برای او فرصتی ایجاد شود.»

آری ما به دست خود، با سهل انگاری و بی توجهی از یک سرمایه عظیم انسانی که در اختیار ماست می گذریم تا مصداق هشدار دیر کل سازمان ملل متحد باشیم که در انتهای پیام خود به مناسب روز جهانی معلول (۳ دسامبر ۲۰۰۵) می گوید: «... جوامعی که ادغام افراد دارای معلولیت را نادیده می انگارند، خود را از کمک های ارزشمند این افراد محروم می کنند.»

در آستانه ورود به سال جدید بیاوید در تصور خود نسبت به افراد توان یاب به خصوص توان یابان جسمی و حرکتی تجدید نظر کنیم و در یک عزم ملی و تلاش جمعی، امکان ایجاد فرصت حضور خلاق اجتماعی و اشتغال مؤثر را برای این خواهران و برادران فراهم نماییم. مؤسسات غیردولتی از جمله مجتمع های رعد سراسر کشور که بدون استفاده از بودجه دولتی و تنها با استفاده از کمک افراد نیکوکار و نیک اندیش اداره می شوند، توانسته اند در حد امکانات و بضاعت خود صدها نفر از توان یابان علاقه مند و مستعد را با ایجاد کلاس ها و کارگاه های متنوع در راه ایجاد ظرفیت علمی و تخصصی برای نیل به اشتغال مولد آموزش بدهند.

این توان یابان کارآموخته اکنون بیش از پیش برای ایجاد یک زندگی مستقل به همراه معاش شرافتمندانه امیدوارند. با سهل انگاری و بی توجهی خود، انگیزه و امید را از آنان بگیریم و همواره به یاد داشته باشیم که نقص عضو همواره در کمین همه ابناء بشری است.

سر دبیر

منابع

۱. همشهری / ۶ بهمن ۸۳
۲. همشهری / ۴ اسفند ۸۳
۳. جام جم / ۲۳ آذر ۸۴
۴. جام جم / ۱۰ آذر ۸۴
۵. ایران / ۱۲ آذر ۸۴

در شرایط جسمی سخت در صحنه فعالیت های اجتماعی حضور فعال داشته باشند، می ستایید و در دستورالعملی به: معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزیران مسکن، بهداشت و درمان و رفاه اجتماعی تأکید می کند که در خصوص اجرای تمام مصوبه های مربوط به معلولان باید اقدام جدی صورت گیرد.

شاید بگوئید اگر رئیس جمهوری فرموده، فرمایش ایشان باید به صورت قانون تصویب شود و به وسیله آیین نامه به دستگاه های ذیربط ابلاغ شود. این هم در سال های پیش و در ایام دولت های قبلی به خوبی صورت گرفته است و ما در مورد استیفای حقوق معلولان، قوانین کاملاً شفاف و آیین نامه های صریح و مؤکدی داریم.

تنها چیزی که از لابلای این تناقضات به طور مسلم دریافت می شود این است که جامعه ما هنوز نپذیرفته است که در دل خود نه یک اقلیت ناچیز که یک جمعیت حدود ۳ میلیون نفری (۳/۴ درصد از جمعیت کشور) دارای انواع کم توانی جسمی و ذهنی دارد و اینکه عده زیادی از این جمعیت صاحب اراده، توان، تخصص و اندیشه ای کارا، برای به کار بستن در راه اعتلای فرهنگی، اجتماعی، علمی و اقتصادی جامعه اند. این مطلب را یکی از مسئولان کشور که خود عضوی از قشر یاد شده است بهتر بیان می کند.

دکتر غلامرضا رضایی فر، معاون امور آسیب دیدگان اجتماعی سازمان بهزیستی می گوید: «بحث معلولان و برابری فرصت ها در درجه اول به باور عمومی جامعه برمی گردد، جامعه باید باور کند که یک معلول به عنوان عضوی از جامعه ای که در آن صحبت از عدالت اجتماعی می شود، حق دارد از فرصت های برابر استفاده کند. اما این باور نباید فقط در حد بحث و سخن باشد، چرا که قانون ۳ درصد جنب معلولان (اختصاص ۳ درصد از سرانه استخدام وزارتخانه ها و سازمان های دولتی) سالهاست تصویب شده است؛ یا قانون مناسب سازی فضاهای دولتی و معابر عمومی برای معلولان در زمان نخست وزیری مهندس موسوی تصویب شده، اما هنوز اجرا نشده است. ابتدایی ترین چیزی که یک معلول نیاز دارد حضور در جامعه است تا بتواند در آن قابلیت ها و استعداد های خویش را نشان دهد. وقتی معلول نمی تواند از وسایل نقلیه عمومی استفاده کند؛ وقتی نمی تواند از پله های یک ساختمان بالا برود، یا وارد یک جمع عمومی شود؛ چطور می تواند استعدادهای خویش را نشان دهد؟ اگر مسئولان ما هیچ ارتباطی با معلولان نداشته باشند و فقط

فرصت‌هایی که از بین می‌روند، چشم‌هایی که منتظر می‌مانند

سال ۱۳۸۳

«سهمیه استخدام معلولان از سوی ۲۰ وزارتخانه و سازمان اعلام شد.»^۱
 «آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۳ قانون جامع حمایت از حقوق معلولان به دستگاه‌های ذیربط ابلاغ شد» و ۲۰۰۰

سال ۱۳۸۴

رئیس سازمان بهزیستی: «اعتبار افزایش یارانه مراکز نگهداری معلولان را نپرداخته‌اند.»^۲
 معاون اشتغال بهزیستی: «اعتبارات وام اشتغال معلولان پرداخت نشده است.» و ۴۰۰۰
 با اضافه کردن یکی از دهها مورد هشدارهای کارشناسان دلسوز مثلاً: هشدار جمعی از

شرکت‌کنندگان در همایش ارتوپدی:

«رشد چشمگیر معلولیت‌های ناشی از حوادث رانندگی، پوکی استخوان و آرتروز نگران‌کننده است.»^۵
 به نظر می‌رسد که نقطه ابهامی در خصوص وضعیت معلولیت و معلولان و مشکل این قشر میلیونی برای هیچ صاحب‌خردی باقی نماند. دیگر نیازی به نوشتن مقدمه و مؤخره و مقاله نیست. نیازی به نوشتن نقد هم نیست. ارائه هیچ طرح کارشناسانه‌ای هم برای حل مشکلات لازم نیست تا سال‌ها زیر و رو دست به دست شود و سرانجام بایگانی گردد.

به راستی اشکال کار در کجاست، وقتی رئیس جمهور محترم کشور، در پیام خود به مناسبت روز جهانی معلول‌شور و تلاش انسانهایی را که سعی می‌کنند

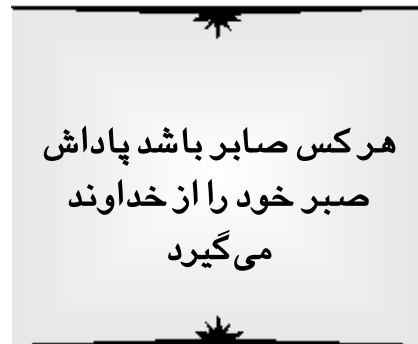
بودیم زیر سؤال است. البته عده‌ای از مردم، هنوز هم به این مسئله ارزش می‌گذارند. من در بعضی از برخوردهای اجتماعی با مردم، با همکاران و حتی کسانی که از دید ما روحیات انقلابی ندارند، می‌بینم که برای ما احترام و ارزش قائل هستند. این را دقیقاً احساس و درک می‌کنم. آن چیزی که در آن موقع به دید ما ارزش بوده، شاید کمک کرده تا با این مسئله راحت کنار بیاییم. اگر بخواهیم از نظر اعتقادی هم به مسئله نگاه کنیم هر کس صابر باشد پاداش صبر خود را از خداوند می‌گیرد. این می‌تواند دلیل خوبی برای تحمل مسائل باشد. امروز مشکل ضایعه نخاعی است، شاید دوزخ دیگر مسئله فقر و یا چیز مشابه آن باشد. من همیشه می‌گویم همین داشته‌هایمان را حفظ کنیم؛ حالا دست‌انمان سالم است، عقلمان کار می‌کند و چشمان می‌بیند؛ خود این هم جای شکر دارد. من همیشه موقع دعا می‌گویم: "خدایا مابقی سلامتیمان را حفظ کن"، با مشکلی که هست بالاخره کنار می‌آییم.

● آدم‌ها در هر جایگاهی رویاهایی دارند، وقتی در سن شانزده یا هفده سالگی این اتفاق برای شما افتاد که حادثه کوچکی هم نیست با رویاها و آرزوهایی که داشتید چه کردید؟ آیا آنها فراموش و غیر قابل دسترس شدند و یا برای تحقیقتان تلاش کردید؟

جوانی یا نوجوانی ما با جوانی و یا نوجوانی‌های این زمانه خیلی فرق می‌کرد. اصلاً قشر ما در دوران انقلاب و جنگ دارای تفکر متفاوتی بود. شاید یکی از رویاهای جوانان در آن زمان این بود که

یا احتمال وقوع چنین حادثه‌ای به شما آمادگی قبلی داده بود؟

اصلاً آمادگی هم نداشتم. در این رابطه هم چیزی نمی‌دانستم. قبل از این که به منطقه اعزام شوم، شاید فردی را با پا و یا دست قطع شده دیده بودم اما در مورد ضایعه نخاعی در تمام عمرم نه چیزی شنیده بودم و نه دیده بودم. من اصلاً نتوانستم در این باره خیلی فکر کنم. خیلی به مرور قضایا گذشت.

● با توجه به زندگی گذشته که از سلامت جسمی کامل برخوردار بودید، بعد از حادثه‌ای که برای شما پیش آمد از لحاظ احساسی چطور با این مسئله کنار آمدید؟

عقیده‌ای در پشت این قضیه وجود داشت، مثل اعتقاد رفتن به جبهه جنگ. الان آن آرمان‌ها و ارزش‌ها در جامعه تغییر کرده؛ حالا بعضی از این ارزش‌ها به ضد ارزش تبدیل شده است. البته در کشور ما این‌طور است، فکرمی‌کنم در کشوری مثل آلمان برای افراد آسیب‌دیده در جنگ با وجود این که متجاوز هم بودند هنوز هم ارزش اجتماعی خاصی قائلند؛ حالا احتمالاً آنها خیلی پیر شده‌اند. در اینجا خود مسئله جنگ با اینکه ما مدافع

● چند سال‌تان بود که در جبهه مجروح شدید؟ و این حادثه در کجا برای‌تان رخ داد؟

حدود شانزده یا هفده سال داشتم که در منطقه شلمچه مجروح شدم.

● درصد جانبازی‌تان چقدر است؟ واقعاً نمی‌دانم درصدها را با چه معیاری تعیین می‌کنند. ولی درصدی که بنیاد جانبازان برای من مشخص کرده حدود هفتاد درصد است.

● عکس‌العمل شما بعد از این که متوجه شدید آسیب‌دیدگی‌تان قابل بهبود نیست چه بود؟

شرایط اولیه‌ام آن قدر سخت بود که اصلاً هیچ چیزی را متوجه نمی‌شدم. آن قدر مسائل مختلف جسمی مثل انواع زخم بستر برایم به وجود آمد که ضایعه نخاعی مسئله چندم شده بود، به غیر از ده یا پانزده روز اول که خیلی امیدوی به زنده ماندنم نمی‌رفت، من این را احساس نمی‌کردم. بعدها نزدیکان این مطالب را به من گفتند. این زخم بسترها بعد از چند ماه با انجام چندین عمل جراحی و جراحی پلاستیک بهبود یافت. در مورد آسیب‌دیدگی نخاعی‌ام کسی به‌طور واضح چیزی نمی‌گفت. شاید در آن زمان خیلی هم برایم مهم نبود. می‌گفتند شش ماه دیگر یا حداکثر دو سال دیگر این مسئله برطرف می‌شود. من هم به این مسئله امیدوار بودم. اما بعد از دو سال هم این مسئله برطرف نشد و بعد اصلاً مسئله آرام‌آرام برایم عادی شد. شاید یکی از دلایلی این بود که بلافاصله به درس، دانشگاه و کار بازگشتم.

● یعنی به راحتی این مسئله را پذیرفتید؟

پشت دیوارهای جنگ

این شماره:

جواد جعفری قدوسی

با توان یابان
موفق

اشاره:

جنگ کلمه‌ای ناخوشایند با هزار هزار پیامد. لغتی که نسل پیش، آن را با همه وجود لمس کرد و این نسل از آن بسیار می‌شنود. آن نسل جنگید، تا ذره‌ای از خاک، شرافت و ایمانش را در دست غیر نیبند و این نسل می‌بیند که او چگونه در کنج کنج این شهر فراموش می‌شود. بهتر دیدیم که پای صحبت مردی از آن تبار بنشینیم و ببینیم از دیروز و امروز چه برای گفتن دارد.

جواد جعفری قدوسی، ویلچر نشینی از جانبازان هشت سال جنگ تحمیلی است. حدود چهار سال دارد و در رشته مهندسی کامپیوتر از دانشگاه تهران فارغ

التحصیل شده است. او هم اکنون در هواپیمایی جمهوری اسلامی به عنوان یک مدیر موفق مشغول به کار است، خود فرزندی ندارد، اما با احساس پدرانه‌ای از مسئولیت خود در برابر خانواده‌اش سخن می‌گوید.

جعفری مشکلات رفت و آمد در سطح شهر را بزرگ‌ترین مشکل توان یابان می‌داند. گفته‌های او این سؤال را در ذهن شنونده ایجاد می‌کند که به واقع چرا ما از حادثه‌ای که ممکن است هر لحظه برای خودمان رخ بدهد، غافل هستیم؟

از او در باره روزهای حضورش در جبهه می‌پرسیم.

لحاظ مادی مشکلی نداشتند، درد دین داشتند. شاید خیلی‌ها بگویند این مطلب درست نیست. ولی واقعیت این بود. اصلاً اگر هدف دینی نبود، انقلاب اتفاق نمی‌افتاد. بعضی از افراد حرف دین را زدند ولی خود آن را رعایت نکردند. کسی که می‌گوید کم بخورید، اسراف نکنید، مال اندوزی نکنید، تجمل‌گرا نباشید، خودش نباید به این سمت برود. همه چیز تغییر کرده است. به نظر می‌رسد نمی‌توان برای آن کاری هم انجام داد. یک نفره هم که نمی‌توان همه چیز و همه جا را تغییر داد. من باید حداقل در حوزه مسئولیتم خوب کار کنم و یا حداقل به کسی ظلم نکنم. من فکر می‌کنم که تنها چیزی که این مملکت نیاز دارد تلاش و کار است.

است. یک ویلچر ایستاده هم که برای من فرستاده شده، بعد از این همه سال یک نفر نیامده بگوید که از آن چطوری استفاده کنم. خودم هنوز جرأت نکرده‌ام روی آن بشینیم. می‌خواهم بگویم که در همه چیز یک ضعفی وجود دارد. در خارج کشور فقط ابزار مورد نیاز نیست که تأمین می‌شود، بیشتر کمک‌های فکری است. یعنی به بهبود شرایط روحی آنها کمک می‌شود. بعضی افراد می‌آیند و برای کنار آمدن با این مدل زندگی آموزش‌های لازم را ارائه می‌کنند.

حالا نمی‌خواهم از مشکلات اجتماعی بگویم. شما نمی‌توانید یک خیابان صاف پیدا کنید، به هر اداره‌ای بروید پله دارد (ریمپ ندارد)، ریمپ هم که درست می‌کنند، آدم سالم نمی‌تواند از آن بالا برود. آرم ماشین معلولان را نمی‌شناسند، پلیس جریمه می‌کند، در خیابان‌ها هم چرخ‌های ویلچیر بر روی محفظه‌ها گیر می‌کند. چند سال پیش که به فرانکفورت رفتم، در

این مسائل بودن ذهن آدم را خسته می‌کند و مسئله روحی هم برای انسان درست می‌شود؛ برای همین آدم باید توقعاتش را فراموش کند. من یک آسیب دیده جنگی هستم و دولت به نوعی از ما حمایت می‌کند. با این وجود می‌شنوم که اکثر دوستان جانبازم دچار پوکی استخوان هستند. این اولین عارضه است. همان زمانی که بچه‌ها دچار آسیب‌دیدگی شدند، یکی نیامد بگوید که آقا شما بعد از این چه باید انجام دهید. یا مثلاً تغذیه‌تان چگونه باشد و یا باید بررسی برایتان تهیه کنند تا فقط روزی یک ساعت بایستید؛ اصلاً نیازی نیست که راه بروید، یا اینکه ویلچر ایستایی برای این منظور تهیه شود. البته تازگی‌ها به فکر این موضوع افتاده‌اند. تقریباً با حدود ۱۵ سال تأخیر. در این پانزده سال بدن‌ها تحلیل رفته، ماهیچه‌ها ضعیف شده و پوکی استخوان به سراغ آنها آمده و یا تغییر شکل ستون فقرات ایجاد شده

من فکر می‌کنم که تنها چیزی که این مملکت نیاز دارد تلاش و کار است.

● ارزیابی شما از وضعیت توان‌یابان به ویژه جانبازان عزیز چیست؟
اگر به صورت کلی بگویم این وضعیت اصلاً خوب نیست. البته باید مطالبی را عرض کنم و آن اینکه یکی از دلایلی که می‌توانم هنوز کار بکنم این است که دنبال این قضایا نرفتم. به دنبال

به جنگ بروند. اصلاً آرزوها و رؤیایها شکل دیگری داشت. در حقیقت آن قدر با مسائل انقلاب، جبهه، درس و مدرسه، مسائل منافقان و درگیری‌های خیابانی سرگرم بودیم که اشتغالات فکری دیگری ایجاد نمی‌شد، که مثلاً فکر کنیم، باید یک ماشین مدل بالا داشته باشیم. آلان رویای جوان‌ها در این سطح است؛ آنها می‌توانند برای رسیدن به آرزوهایشان تلاش کنند، ولی در بیشتر اوقات همه چیز را بدون تلاش می‌خواهند و فراهم کردنش را از خانواده‌ها توقع دارند. برای همین به خانواده‌های خود فشار می‌آورند؛ الان در بین همکاران خودم کسانی را می‌بینم که بچه‌هایشان بزرگ شده‌اند، اما درآمدشان کفاف مخارج زندگی را نمی‌دهد؛ دانشجوی دانشگاه آزادی هم دارند؛ باید حداقل یک پراید را برای فرزند خود بخرند، تازه آنها هم دم به ساعت تصادف می‌کنند و باید علاوه بر سایر هزینه‌ها مخارج آن را هم بپردازند. شاید مسائلی که هم اکنون بر جامعه غالب شده فکر جوان‌ها را عوض کرده است.

● از دوستان و نزدیکان تان بعد از این حادثه چه انتظاری داشتید؟ آیا آنها توانستند توقعات شما را برآورده کنند؟ من شانس آوردم که خانواده و دوستان خیلی خوبی داشتم و دارم؛ مادرم و همشیره‌هایم خیلی به من کمک کردند. من جزء معدود جانبازانی هستم که حتی یک شب را هم در آسایشگاه نگذراندم؛ یعنی از راه بیمارستان به خانه منتقل شدم. خیلی‌ها گفتند باید به آسایشگاه بروی تا تجربه کسب کنی، الان

احساس می‌کنم که اگر یک سال در آسایشگاه می‌بودم و دیگران را می‌دیدم و ورزش یا کار درمانی را تجربه می‌کردم، خیلی هم خوب بود. در آن دوران من این نیاز را حس نکردم، زیرا خانواده و دوستان از من حمایت می‌کردند؛ حتی همراه دوستان به مسافرت می‌رفتم.

کسی که می‌گوید کم بخورید، اسراف نکنید، مال اندوزی نکنید، تجمل‌گرا نباشید، خودش نباید به این سمت برود.

● این اتفاق چه تغییرات روحی، اجتماعی، اخلاقی و شخصیتی‌ای در شما به وجود آورد؟

فکر می‌کنم شخصیت من در آن زمان خیلی شکل نگرفته بود که دچار دگرگونی شود.

● چه انگیزه و نیرویی شما را وادار کرد که خانه و کاشانه خودتان را رها کنید و راهی مناطق جنگی بشوید؟

انگیزه‌ام خیلی چیز ایده‌الیستی‌ای نبود. یک درصدی جو حاکم اثر داشت ولی بیشتر فکر می‌کنم به خاطر عشق و علاقه‌ای که به امام (ره) داشتم این کار را انجام دادم. تفکرم عوض نشده است هر چیزی که می‌گفت باید اجرا می‌شد.

● اگر باز هم مرزهای کشور عزیزمان مورد حمله قرار بگیرد؟ عکس‌العمل شما نسبت به جنگ چگونه خواهد بود؟

این آرزوی همه ماست که دیگر هیچ وقت جنگ دیگری پیش نیاید. خسارت‌هایی که به مملکت می‌خورد جبران ناپذیر است و مملکت شاید دیگر توان پذیرش این جنگ را نداشته باشد. ولی اگر جنگ پیش آید، باز هم باید جنگید. یعنی به قول معروف انسانی که نتواند از خودش دفاع کند، نمی‌تواند زندگی هم بکند. عقیده من این است که هیچ کشوری دلش برای ما نسوخته است؛ اگر آنها جنگ راه نمی‌اندازند دلیلش این نیست که ما را دوست دارند. دلیلش این است که حالا نمی‌توانند حمله کنند. اگر بتوانند اینجا را بگیرند آن بلایی که سر عراق آوردند بدترش را سر ما می‌آورند.

● آیا وضعیت فعلی جامعه توقعات و انتظارات شما را به عنوان یک فرد ایثارگر که از سلامتی‌تان در راه حفظ میهن گذشته‌اید، برآورده می‌کند؟

اگر بخواهیم آرمانی بگوییم، همه چیز به هم ریخته است. یعنی هیچ کدام از ارزش‌ها مانند قبل نیست. در بعضی مواقع حتی این ارزش‌ها به ضدارزش و خیلی از ضدارزش‌ها به ارزش تبدیل شده است. یک زمانی، به پول فکر کردن ضدارزش بود. در بعضی از زمینه‌ها آن موقع افراط می‌شد و آلان تفریط می‌شود. ما هیچ موقع به حالت تعادل نرسیدیم. من هم قبول دارم جامعه به سمتی حرکت کرده که هیچ کس به راحتی نمی‌تواند تغییرات آن را بپذیرد. دلیلش هم این است که زعمای جامعه روی حرف‌های خودشان ثابت قدم نبودند. اصلاً انقلاب ما، یک انقلاب دینی بود و گرنه اکثر آنهايي که انقلاب کردند از

تداوم حضور معلولان در صحنه، کلید تحقق قانون

دکتر محمدکمالی

استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران

www.mkamali.com

مقالات

حداقل امکانات جامعه، لزوم اجرای جدی قوانین ضروری است.

هر چند هنوز هم در اغلب جوامع و حتی در جوامع پیشرفته، معلولان به طور کامل به حقوق خود دست نیافته‌اند، اما هم‌اینک وضع معلولان جامعه ما با بسیاری از جوامع و به خصوص کشورهای توسعه یافته، فاصله‌ای بسیار زیاد دارد. به جرأت می‌توان گفت که در جامعه نگاه به معلولان ما تا همین اواخر، نگاهی محدود، از سر ترحم بود و خواهان نگهداری معلولان در گوشه آسایشگاه‌ها بودند.

خوشبختانه در سال‌های اخیر گام‌هایی اساسی برداشته شد که در نهایت به تصویب این قانون انجامید.

اخبار هفته‌های اخیر حول و حوش «قانون جامع حمایت از معلولان» کمی امیدوارکننده به نظر می‌رسد. توجه به اعتبارات مورد نیاز برای اجرای برخی از مواد قانون که نیازمند اختصاص بودجه است، مانند بلیت‌های نیم‌بها، شهریه دانشجویان، بیمه درمان و... در بودجه ۸۵ کمیته پیگیری اجرای قانون با حضور ۱۴ وزیر تشکیل خواهد شد و بالاخره دستور صریح آقای احمدی‌نژاد، رئیس جمهوری، در پاسخ به نامه یک معلول، (خانم آرزو قنبری)، حجت را بر مسئولان دولتی تمام کرده است، همه خبرهای خوبی هستند. بدیهی است تصویب قانون فوق به تنهایی دردی از دردهای بی‌شمار معلولان و خانواده‌های آنان درمان نخواهد کرد و برای تحقق دسترسی معلولان به

به نظر من مشکلات شهری ما بزرگ‌ترین مسئله ماست که اگر برای آن فکری شود خیلی از مسائل حل می‌شود.

تمام مدت از یک نقشه در هر مکانی استفاده می‌کردیم. تمام ایستگاه‌های مترو آسانسور داشت از پله‌های برقی هم به راحتی می‌توانستیم استفاده کنیم و تعداد آن هم خیلی زیاد بود. این امکانات حتی در ایستگاه‌های دور دست وجود داشت. من پیرمردهایی را می‌دیدم که از ویلچر استفاده می‌کردند. و به تنهایی در مترو این طرف و آن طرف می‌رفتند. چگونه باید بگویم من به قولی شهروند تهران هستم؛ این همه سال مالیات پرداخت کرده‌ام؛ همه عوارض را داده‌ام اما هنوز متروی تهران را ندیده‌ام. نمی‌خواهم بگویم که دیدنش برای من جالب است؛ نه!! اصلاً امکانی وجود ندارد که معلول بتواند از مترو استفاده کند. می‌خواهم بگویم اینها بزرگ‌ترین مسائلی است که معلولان ایران با وجود همه قوانین خوش و آب و رنگی که تصویب شده است، با آنها درگیرند. اینجا تمام مسائل یک بعدی دیده می‌شود؛ هیچ کسی جامع و کامل به مسائل نگاه نمی‌کند. مثلاً همین خیابان آزادی را در نظر بگیرید آمده‌اند یک راهکار درست کرده‌اند، ماشین‌ها

می‌روند دور برگردان و دور می‌زنند و برمی‌گردند فردی آمده و برای حل مشکلات ماشین‌ها این راهکار را داده است اما اگر یک نفر با ویلچر و یا مثلاً خانمی با کالسکه بخواهد از این مسیر رد شود امکانش وجود ندارد.

به نظر من مشکلات شهری ما بزرگ‌ترین مسئله ماست که اگر برای آن فکری شود خیلی از مسائل حل می‌شود. ● یک کلام به رسم یادگاری برای توانیابان، جانبازان عزیز و خوانندگان گرامی مجله توان‌یاب بیان فرمایید.

توصیه می‌کنم همیشه خوش اخلاق باشید. چون ممکن است در اثر این مشکلات جسمی فشارهای روحی هم به وجود بیاید و این خواه ناخواه بد اخلاقی با اطرافیان را هم پیش می‌آورد.

حسن خلق داشته باشند، من این موضوع را زیاد شنیده‌ام که اگر به بعضی از افراد مثل معلولان کمکی بشود، آن را کار زشتی می‌دانند. من با این موضوع

به هر اداره‌ای بروید پله دارد (رمپ ندارد)، رمپ هم که درست می‌کنند، آدم سالم نمی‌تواند از آن بالا برود.

خیلی موافق نیستم. فکرمی‌کنم بعضی‌ها واقعاً نمی‌دانند چطور کمک کنند، این اشکال مشاهده می‌شود ولی واقعاً اکثر افراد به خاطر احساس نوع دوستی به دیگران کمک می‌کنند.

● از فرصتی که در اختیار ما قرار دادید بسیار سپاسگزاریم. من هم به نوبه خود از شما تشکر می‌کنم.

برنامه ریزی و مدیریت بحران جهت افراد مسن و معلولان

پریسا حیدری
کارشناس ارشد معماری ساختمان و شهرسازی

امر می‌بایست در طی یک فرایند برنامه‌ریزی شده، محقق شود. در طول این برنامه باید به پرسش‌های زیر می‌بایست پاسخ داده شود:

- آیا نابینایان و ناشنوایان قادر به درک علایم هشدار دهنده هستند؟

- آیا پیش‌بینی‌های لازم جهت تعبیه سیستم اعلام خطر از طریق تلویزیون جهت ناشنوایان و نیز تعبیه چراغ‌های خطر برای ناشنوایان و در نظر گرفتن آسانسورهای ویژه معلولان در طول یک بحران صورت گرفته است و یا خیر؟

- در طی یک حریق آیا آسانسور به طور اتوماتیک به طبقه اول فرستاده می‌شود؟

- آیا نامه و کاغذهایی با اندازه ویژه برای آموزش و آگاهی معلولان به ویژه آنهایی که از نارسایی بینایی رنج می‌برند در نظر گرفته شده است؟

- آیا کلاس‌های مقابله با بحران ویژه ناتوانان شنوایی به کمک یک وسیله مترجم در نظر گرفته شده است؟

- آیا سیستم آموزش شرایط بحران برای توان‌یابان ذهنی در مراکز بازپروری وجود

افراد سالمند یا توان‌یابان جسمی در طول دوره بحران دارای نیازهای متفاوت از سایر افراد جامعه‌اند

- سایه‌بان و پناهگاه که می‌بایست در دسترس باشد

- معلولان ذهنی که نیازمند آموزش و پشتیبانی مداوم هستند که می‌بایست مراحل مراقبت و نگهداری از خود را در شرایط بحران فراگیرند

- نیازهای بعد از وقوع فاجعه که می‌بایست در یک مقطع بلند مدت مد نظر قرار بگیرد که تأمین نیازمندی‌های فوق، ضرورتاً مستلزم صرف هزینه‌های بالا نیست. برخی از نیازها صرفاً با آموزش برطرف می‌شود و بقیه با صرف یک هزینه معقول و منطقی؛ اما این

در شرایط بحران، سالمندان و توان‌یابان در بسیاری از جهات با بقیه افراد سالم جامعه دارای نیازهای مشترک هستند. اما به هر حال شرایط و موقعیت‌هایی پیش می‌آید که دقت و توجه ویژه مدیران بحران را در تأمین نیازمندی‌های این افراد ضروری می‌سازد.

افراد سالمند یا معلولان جسمی در طول دوره بحران دارای نیازهای متفاوت از سایر افراد جامعه‌اند و موقعیت‌هایی متفاوت دارند. برنامه‌ریزی بحران می‌بایست در طول برنامه خود موارد زیر را مد نظر قرار دهد:

- افراد نیازمند توجهات و رسیدگی‌های خاص

- نابینایان که نیازمند کسب اطلاعات از طریق وسیله قابل دسترس آنها هستند

- ناشنوایان که نیازمند یک کمک ویژه جهت دریافت پیام هستند

- معلولانی که از صندلی چرخ‌دار یا سایر وسایل نقلیه ویژه معلولان استفاده می‌کنند و نیازمند تکنیک‌های نجات بخشی و حمل و نقل خاص هستند و این تسهیلات باید برای این افراد در دسترس باشد.

تلاش‌هایی که در آن هم مسئولان دولتی و هم معلولان و خانواده‌های آنان سهم و نقش ایفا کردند.

اینک دولت نهم، عهده‌دار اجرایی نمودن قانونی شده است که هر چند قانون به طور کامل تأمین‌کننده حقوق افراد دارای ناتوانی نیست، ولی به میزان قابل توجهی در این راه می‌تواند مؤثر باشد.

در این میان توجه به چند نکته ضروری است: اول آنکه سازمان بهزیستی کشور به عنوان متولی اجرای قانون باید به شدت از بخشی‌نگری و تجمیع اختیارات و برنامه‌ها در سازمان بهزیستی خودداری کند. نیازهای معلولان آن قدر متنوع و وسیع است که باید آن را هم‌ردیف نیازهای افراد عادی جامعه در نظر گرفت، بنابراین، اینکه انجام همه برنامه‌ها از مجرای سازمان بهزیستی صورت پذیرد، اصولاً پذیرفتنی نیست. خوشبختانه در اظهارات رئیس سازمان بهزیستی کشور هم در مورد مسکن معلولان چنین گفته شده است

«خانه‌سازی برای معلولان نباید به وسیله سازمان بهزیستی انجام شود.» این همان سخنی است که به هنگام مسئولیت‌درسازمان بهزیستی نیز بر آن پای می‌فشردم که وظیفه وزارت مسکن است که به هنگام تأمین مسکن عموم جامعه، سهمی را هم به افراد معلول اختصاص دهد. بنابراین سازمان بهزیستی باید تنها وظیفه بسترسازی اجرای برنامه‌ها را بر عهده‌گیرد.

دوم آنکه اجرای این قانون نیازمند داشتن اطلاعات صحیح و به روز در مورد افراد معلول در همه ابعاد و به ویژه ویژگی‌های فردی آنان است. در بسیاری از موارد فقدان چنین اطلاعات و آماری، مانع از انجام بسیاری

ایجاد یک بانک اطلاعات و در صورت امکان صدور کارت هوشمند شناسایی افراد، می‌تواند تأمین‌کننده بستر لازم برای اجرای مواد قانون باشد.

از برنامه‌ها به شکل مطلوب شده است. از جمله این موارد بیمه خدمات درمانی، شهریه دانشگاه‌های غیردولتی، توزیع وسایل کمک توانبخشی، مستمری و ... را باید نام برد. ایجاد یک بانک اطلاعات و در صورت امکان صدور کارت هوشمند شناسایی افراد می‌تواند به عنوان دو اقدام جامع و آینده‌نگر، تأمین‌کننده بستر لازم برای اجرای مواد قانون باشد.

سوم آنکه در مورد اشتغال افراد دارای ناتوانی لازم است نگاه ویژه‌ای صورت پذیرد. متأسفانه در روش فعلی، میزان اعتبار وام برای اشتغال معلولان و افراد عادی یکسان در نظر گرفته می‌شود. این در حالی است که به خوبی می‌دانیم امکان رقابت یک فرد دارای ناتوانی با فردی عادی در بازار کنونی به شدت سخت است.

محدودیت‌های موجود برای فرد معلول به مراتب بیشتر از فرد عادی است. بنابراین آنچه او تولید و یا خدمتی که ارائه می‌کند، با هزینه بیشتری همراه است و می‌طلبد که اعتبار افزون‌تری از وام اشتغال به او اختصاص یابد. در این زمینه حمایت مسئولان سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و وزارت کار ضروری است.

چهارم آنکه بر اساس ماده ۱۲ قانون، دو

ساعت از برنامه‌های هفتگی صدا و سیما باید به برنامه‌هایی که سازمان بهزیستی کشور در این ارتباط ارائه می‌کند، اختصاص یابد. این فرصت استثنایی لزوم بهره‌برداری مناسب از آن را نیز مشخص می‌کند. همکاران حوزه توانبخشی سازمان به ویژه دوست عزیزم جناب آقای نظم‌ده، معاون امور توانبخشی سازمان، باید پیگیری و نظارت جدی داشته باشند تا این زمان ارزشمند به گسترش فرهنگ برخورد مناسب با معلولان و توانمندسازی آنان و خانواده‌هایشان اختصاص پیدا کند، باعث تأسف خواهد بود چنانچه این زمان، با پخش برنامه‌هایی که هیچ گونه موضوعیت آشکاری با حوزه توانبخشی ندارند، بیهوده صرف شود.

و کلام آخر اینکه جایگاه انجمن‌ها و جوامع معلولان برای اجرای قانون بسیار حساس و مهم است. دوستان عزیز باید توجه داشته باشند که پیگیری مداوم آنها در این زمینه لازم و اجتناب‌ناپذیر است. مسئولان دولتی و مردم جامعه ما، همگی از علاقه و محبت به معلولان کم نخواهند گذاشت، اما تجربه شخصی من نشان می‌دهد که به هنگام عمل به آنچه که قانون معین کرده است، ممکن است اولویت‌های دیگر حوزه کاری خود را، بر اولویت پرداختن به مسائل معلولان ترجیح دهند و این مشکلی است که به افت اجرای قوانین در کشور تبدیل شده است. این مهم تنها در صورت حضور مداوم عزیزان فعال در انجمن‌ها و جوامع معلولان در صحنه و پیگیری تحقق قانون به دست خواهد آمد. به امید آن روز که شاهد حضور فعال معلولان در جای جای جامعه باشیم.

www.mkamali.com

قرار گرفته باشد، قادر به خروج از ساختمان در شرایط بحرانی نیست. برای بخش عمده‌ای از افراد مشکل تخلیه خانه، نحوه خروج از محل زندگی است.

ایمن‌ترین و مطلوب‌ترین راه تخلیه افراد معلولی که از صندلی چرخ‌دار و یا سایر وسایل کمکی استفاده می‌کنند، وانت‌هایی است که جهت استفاده افراد توان‌یاب مجهز شده است. شرکت‌های خدماتی و برخی از افراد این وسایل نقلیه را در اختیار دارند. وظیفه یک مدیر بحران این است که قراردادی را جهت استفاده در موارد اضطراری از این تسهیلات با صاحبان این خودروها منعقد کند تا در مواقع بحران همیشه این وسایل در دسترس باشد. در این مسیر حتی می‌بایست با افراد عادی نیز جهت

صورت گرفته به وسیله انجمن تحقیقات ملی سفارت کانادا نشان می‌دهد که افراد ناشنوا به افراد گروه نجات زمانی بهتر پاسخ می‌دهند که با زبان ایما و اشاره با ناشنوا ارتباط برقرار کنند و به او اطمینان بدهند. افراد گروه نجات همواره می‌بایست یک قلم و مداد را با خود حمل کنند چرا که در بسیاری از موارد افراد ناشنوا مطمئن نیستند که فرد نجات دهنده منظور آنها را درست درک کرده باشد و یا اینکه علایم ایما و اشاره را نادرست درک می‌کنند.

افراد گروه نجات می‌بایست قادر به درک و بروز تعداد محدودی از لغات اولیه و کلیدی از زبان ایما و اشاره باشند.

پیوستن به نیروهای امداد در شرایط اضطراری جهت کمک به معلولان قرارداد بسته شود.

یکی از جنبه‌های عملکردی بارز نیروهای امداد، ظرفیت تخلیه افراد توان‌یاب و سالمند از منطقه بحران زده است. یک عملکرد درست امدادی بایست به نکات ذیل پاسخ دهد:

وجود یک دیالوگ و ارتباط خوب میان نیازها و سرویس‌های ارائه دهنده خدمات

تخلیه افراد معلول و سالمند

در زمانی که تخلیه مکان از افراد ضروری است گروه‌های مختلف معلولان (ناشنوا، نابینا، ...) دارای مشکلات متفاوت منحصر به فردی هستند. افرادی که نابینا هستند بدون کمک افراد سالم و یا با کمک آنها قادر به تخلیه محل هستند. افراد ناشنوا و یا بسیاری از افرادی که از صندلی چرخ‌دار استفاده می‌کنند می‌توانند با راندن وسیله محل را تخلیه کنند. البته این برای بخش عمده‌ای از افراد معلول مصداق دارد. اما در عین حال افرادی هم هستند که از لحاظ حرکتی (جابه‌جایی) دچار مشکل هستند و این امر استفاده از ماشین را برای آنها مشکل می‌نماید. به عنوان مثال حتی اگر فرد توان‌یاب قادر به رانندگی باشد ولی در زمان خطر در طبقات بالایی یک برج که سیستم آسانسور آن به دلیل قطع برق از کار افتاده

بیمارستان‌ها و کلیه مراکزی که در زمان وقوع یک بحران درگیر هستند پیشنهاد می‌گردد.

علاوه بر این از سیستم TDD می‌توان به عنوان یک شبکه اعلان خطر در میان جامعه ناشنوایان استفاده کرد.

همچنین در هر شهر می‌توان یک سیستم خدمات‌رسانی به ناشنوایان احداث کرد که از طریق تلفن بتوان با افرادی که دارای مشکل شنوایی هستند، ارتباط برقرار کرد. اپراتور سپس می‌تواند جواب متنی را که ناشنوا ارسال می‌کند با صدای بلند برای شما تکرار نماید.

افراد گروه نجات می‌بایست قادر به درک و بروز تعداد محدودی از لغات اولیه و کلیدی از زبان ایما و اشاره باشند. کالج گالوند در واشنگتن دی. سی. مطالب درسی را جهت آموزش به افراد پلیس و افراد آتش‌نشان آماده کرده است. تحقیقات و بررسی‌های

دارد؟

● آیا تعداد وسایل حمل و نقل برای جستجو و نجات افراد مسن و معلولان در مکان‌های بحران زده وجود دارد؟

برای افرادی که دارای مشکلات ادراک ذهنی هستند، مسئله اصلی درک مفاهیم و دستورالعمل‌ها است.

شناسایی افراد سالمند و توان‌یابان مشکلات مشترکی در شناسایی افراد توان‌یاب و سالمند وجود دارد که باید همواره مدنظر مدیریت بحران قرار بگیرد. در اکثر واحدهای همسایگی و نیز شهرهای کوچک، افراد ناشنوا و نیز توان‌یابان که از صندلی چرخ‌دار استفاده می‌کنند از طریق شبکه ارتباطی محلی شناخته می‌شوند؛ بنابراین در شرایط اضطراری افراد توان‌یاب و سالمندان بهتر شناسایی شده، مکان یابی و امداد رسانی به آنان راحت‌تر صورت می‌پذیرد؛ اما این شرایط در شهرهای بزرگ و محدوده‌های قانونی وسیع متفاوت است. بسیاری از مردم در شهرهای بزرگ با حومه‌های وسیع به صورت انفرادی و گمنام و فارغ از روابط اجتماعی در حال زندگی هستند. افراد معلول در این مکان‌ها ممکن است که مایل به شناساندن خود نباشند. این امر ممکن است به دلایل زیر اتفاق بیفتد.

● ترس از اینکه به عنوان افراد ناتوان و

قربانی وقوع انواع جرم و جنایت شناخته شوند.

● آنها چیزهایی را که افراد معلول به طور معمول با آن سر و کار دارند را نمی‌خواهند و دلشان می‌خواهد که داوطلبانه اسامی ایشان به عنوان افراد معلول در لیست افراد محله ثبت شود

● ترس آنها از اینکه به دلیل کم توانی از انواع روابط کاری و اجتماعی عادی و روزمره محروم شوند

● افراد معلول می‌بایست داوطلبانه خواهان مشارکت در هر چیزی باشند که از آن به عنوان سیستم شناسایی افراد توان‌یاب در موقعیت‌های بحرانی نام می‌بریم.

دستیابی به اطلاعات

افراد دارای ناتوانی‌های ذهنی و یا ادراکی در مقایسه با کل جمعیت، با مشکلات بیشتری در خصوص وظایف و برنامه‌های یادگیری مواجه می‌شوند. برای افرادی که دارای مشکلات ادراک ذهنی هستند، مسئله اصلی دستیابی به اطلاعات نیست بلکه برای معلول ذهنی مسئله درک مفاهیم و دستورالعمل‌ها است.

سیستم اعلام خطر برای افراد معلول

مدیریت بحران در اعلام خطر و هشدار در زمان وقوع آتش‌فشان یا هر شرایط بحرانی دیگر، به افرادی که دارای معلولیت شنوایی هستند با مشکلات فراوانی روبرو است. در مکان‌هایی که آژیر خطر نصب شده است افراد ناشنوا قادر به درک آن نیستند، بدون وجود ترجمه بازبان ایما و اشاره، آنچه که در تلویزیون می‌گذرد، برای افراد ناشنوا غیر قابل استفاده است.

هم اکنون سیستم‌های رمزگشایی قابل

دسترسی است که امکان تعبیه زیرنویس متنی را در هر تلویزیون که به این سیستم مجهز باشد فراهم نموده است، این زیرنویس در تلویزیون‌های معمولی و فاقد این سیستم رویت نخواهد شد. به هر حال پیام‌های نوشتاری کوتاه فقط مقدار معینی از اطلاعات را منتقل می‌نماید. برای اینکه اطلاعات برای افراد ناشنوا قابل درک باشد، لازم است که سیستم اعلام خطر در مواقع اضطراری به صورت یک صفحه کامل تلویزیونی که با اعلان‌های نوشتاری و نیز سیستم ترجمه ایما و اشاره‌ای پر شده است، تعبیه گردد.

مدیر بحران می‌بایست هماهنگ کننده، میان مدیران برنامه‌تلویزیون و جمعیت ناشنوایان و رابط آنها باشد تا اینکه از رسیدن میزان کافی اطلاعات به این افراد در موارد خطر اطمینان حاصل نماید. تعداد فزاینده‌ای از افراد توان‌یاب و ناشنوا که دارای مشکلات شنیداری هستند، در حال استفاده از ابزار ارتباطی از راه دور از قبیل سیستم TDD یا TTY هستند. (سیستم ارتباط از راه دور برای ناشنوایان و یا سیستم تاییپی از طریق تلفن = Tele communication device

for deaf or telephone teletype.

ماشین‌های تاییپی و یا سایر سیستم‌های تاییپی از راه دور، قابل حمل و نقل هستند و همواره یک متن تاییپی را فراهم می‌سازند. بیش از صد هزار نمونه از چنین بسته‌هایی در سرتاسر آمریکا در حال استفاده است. اکثر ایالت‌های بزرگ مجهز به سیستم TDD (سیستم ارتباط از راه دور مخصوص ناشنوایان) در مراکز پلیس و آتش‌نشانی‌ها هستند، این سیستم‌ها همچنین جهت استفاده در اداره مدیریت بحران

اضطراب: رام ساختن شاپرک‌ها

(بخش پایانی)

نویسنده: مارک برادفورد ایوانس
ترجمه: احمد عابدیان، کارشناس مرکز
مشاوره دانشجویی دانشگاه تهران

راهبردهای شناختی

خانمی را می‌شناسیم که گربه‌ای دارد که هر گاه سر و کله دامپزشک پیدا می‌شود هراسان می‌دود و مخفی می‌شود. دلیل فرار گربه این است که دامپزشک هر ساله به محل زندگی او رفته، سیبل‌های او را مرتب، دندان‌هایش را تمیز کرده و او را مورد معاینه قرار داده است. اگر امکان ارتباط کلامی با گربه وجود داشت با آرامی‌به او می‌گفتم که هدف دامپزشک از این کار صدمه زدن به او نیست، گربه به محض این که شبح خودرو دامپزشک پیدا می‌شد، یک ساعت درد و وحشت را پیش‌بینی کرد.

اگر گربه‌ها شبیه انسان‌ها باشند، ممکن بود حدس بزنیم، آن چه باعث بیشترین ترس آن‌ها می‌شود، این باشد که کنترل یا درک اندکی از رفتار دامپزشک دارند. اما گربه‌ها نمی‌توانند در درون خود به این نتیجه برسند که معاینه دندان‌هایشان یا تزریق واکسن توسط دامپزشک، فقط چند

واگویه‌های درونی را که اضطراب‌تان را زیاد می‌کند یا عزت نفس‌تان را کاهش می‌دهد، کنترل نمایید.

لحظه دردآور است اما فواید زیادی برای آن‌ها دارد.

انسان‌ها و شاید حتی گربه‌ها، واگویه‌هایی درونی دارند که تجربه‌ها را رنگ و شکل می‌دهند. این واگویه‌ها به نوری تشبیه شده‌اند که اغلب بدون آگاهی، جریان می‌یابند. (شاید بتوان گفت افکار خود به خودی) مثال فوق جریان یافتن بعضی از این گفت‌وگوهای درونی است که اضطراب را به وجود می‌آورند. در حالی که عده‌ای از این اضطراب پیشگیری کرده یا حداقل آن را کاهش می‌دهند. مشاهدات اپیکتتوس فیلسوف سرشناس رومی، نشان داد که اگر

چه ما نمی‌توانیم همیشه وقایع بیرونی را تغییر بدهیم، اما می‌توانیم نحوه نگرش خود به آنها را عوض کنیم. این مورد یک مسئله بنیادی در روان‌شناسی شناختی است.

اولین گام جهت تغییر افکار خودبخودی درونی، آگاه شدن از این افکار است. یک روش قابل استفاده این است که هر چیزی را که قبل و در خلال اضطراب با خود می‌گویید یادداشت کنید. به واگویه‌های درونی که اضطراب‌تان را افزایش می‌دهد یا عزت نفس‌تان را کاهش می‌دهد توجه ویژه‌ای داشته باشید. بنابراین گام بعدی مقابله با هر بیان (خودگویی) محرک اضطراب با یک تفکر متعادل و مطمئن است. برای نمونه قبل یا در حین بیان قسمتی از آنچه که به خودتان می‌گویید، (احتمالاً به طور ناخودآگاه). مثلاً: «چون که من افسرده‌ام، هیچ‌کس نمی‌خواهد با من صحبت کند». فردی با افکار متعادل‌تر ممکن است با خود فکر کند. بیشتر افراد

درک صحیحی از اهمیت و اولویت تقاضاها

وجود منابع و سیستم پشتیبانی دهنده کافی و نیز وجود سیستم حمل و نقل مطلوب جهت کمک به معلولانی که از لحاظ حرکتی دچار مشکلند

وجود ابزار ارتباطی مطلوب و کارا در مانورهایی که تضمین کننده سلامت افراد جامعه است به صورتی که کلیه افراد گروه نجات و نیز نیروهای داوطلب به وسیله این سیستم آموزش ببینند

یک برنامه و نقشه عملکردی با راحتی

می توان از سگ ها به عنوان بخشی از نیروهای امداد و نجات در شرایط بحرانی استفاده کرد.

مطلوب (که دربرگیرنده کلیه نیازها در شرایط بحرانی باشد)

برپایی پناهگاه های موقت جهت اسکان افراد معلول و سالمندان

در سازمان های دولتی بسیاری از اختیارات قانونی قبلاً جهت امداد رسانی و نظم بخشی به حال افراد پناهجو در اختیار افراد گروه نجات قرار داده نشده است. در زمانی که شرایط مساعد باشد در برخی از محلات سعی شده که تمام افراد سالمند و معلول به پناهگاه های ویژه ای راهنمایی شوند. زندگی در سایه یک پناهگاه موقت (مانند یک چادر) شرایط نامطلوبی است. درحالی که افراد مسن و نیز کودکان با

مسیر به ویژه سرپیچ ها و انحراف ها بسیار مؤثرند. حضور این موجودات دارای اهمیت بسیار در جابه جایی افراد معلول و سایر کشورها است.

(۱) زمانی که شرایط بحران سپری شد، می بایست در انتقال توان یابان و سالمندان به محیط زندگی و کاشانه خود وقت مضاعفی صرف شود. این بازگشت دارای شرایط مشکل و نامعلومی (از لحاظ مکان و شرایط) هستند.

(۲) پناهگاه هایی که در خانه و یا در یک محل مشخص بنا می شوند خود مشکلات مضاعفی را بر دارند. بنابراین می بایست برنامه های ویژه ای برای نجات معلولان از این پناهگاه ها در نظر بگیریم، به عنوان مثال فردی که از لحاظ جسمی معلول است می بایست در زمانی که پناهگاه وی در یک پیشامد دچار آسیب دیدگی شده است، به نحو خاص و مطلوبی از خانه اش بیرون آورده شود.

منبع:

دفترچه راهنمای شرایط بحران (۱۹۹۸)

انستیتوی ملی غذا و کشاورزی دانشگاه فلوریدا

یکدیگر زندگی می کنند، مشکلات اصلی یک مدیر بحران نمایان می شود. این امر موجب می شود که مشکلات از پیش معلوم این افراد جهت تجهیز پناهگاه ویژه افراد معلول و سالمند بسیار کمتر شود. به عنوان مثال خوراکی های در دسترس می بایست از نوعی باشند که با کمترین خطر مورد استفاده معلولان قرار بگیرند.

یک مشکل عمده که اخیراً شناخته شده و توجه به آن ممکن است در آینده برای مدیران بحران بسیار مفید باشد، این است که افراد نابینایی که از سگ های راهنما استفاده می کنند اجازه یافته اند که همراه سگ و یا سایر حیوانات خود وارد پناهگاه شوند. زیرا این مطلب برای آنها مسجل شده است که می توان از سگ ها به عنوان بخشی از نیروهای امداد و نجات در شرایط بحرانی استفاده کرد. در طول دهه گذشته و قبل از آن نیز افراد ناشنوا برای آگاهی از امور منزل (مانند به صدا درآمدن زنگ درب، گریه بچه) و سایر اتفاقاتی که در خانه می افتد از سگ ها استفاده می کردند. بسیاری از افراد معلول در سایر کشورها از کمک حیوانات از جمله سگ و گربه استفاده می نمایند. آنها در پیدا کردن

که در معرض تغییرات عمده زندگی قرار می‌گیریم اضطراب یا حتی حملات وحشت را تجربه می‌کنیم. تغییر و تحولات اغلب عامل شروع احساس فقدان و ترس‌های جانبی شامل: فقدان هویت، حمایت و آرامش و معنا می‌باشند. صحبت در مورد چنین احساساتی با یک شنونده حمایت‌کننده (حامی)، اغلب باعث کاهش شدت این احساسات می‌شود.

اضطراب وقتی در حالت مقابله با احساسات دردناک هستیم، نمایان می‌شوند. اغلب ما در این مورد به طور ناخودآگاه عمل می‌کنیم. پس از آگاه شدن و کاربرد روی وقایع و احساسات دردناکی که متحمل می‌شویم، نیروی ما برای پیروزی بر اضطراب و مشکلات دیگر افزایش می‌یابد.

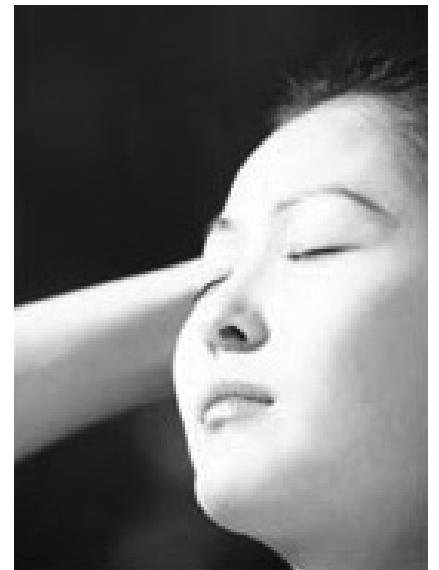
اضطراب از روابط نامانوس و ناشناخته ما نیز به وجود می‌آید. اگر ما خود را دوست داشته و احساس اثربخشی بر جهان و افراد دیگر داشته باشیم، برای مصونیت در مقابل اضطراب نامشخص به خود کمک خواهیم کرد. اگر شما با عزت نفس خود در کشمکش هستید، نباید نا امید شوید.

روش پذیرش و دوست داشتن خود، شبیه یک مسافرت است که دیگران قبل از شما بارها انجام داده‌اند، راهی که عده زیادی از قابل‌تحسین‌ترین مردان و زنان در تاریخ پیموده‌اند. اما این مسافرت با زمان و تلاش میسر می‌شود. بعضی اوقات خود زندگی ابزار مورد نیاز در طی این مسیر است، اما به یاد داشته باشید اغلب رابطه خوب با یک درمانگر یا شخص مراقب دیگر (مشاور) می‌تواند در یادگرفتن و اصلاح آسیب‌های وارده به ما کمک‌کننده باشد.

درمانگر یا پزشک‌تان مطرح کنید.

در مورد خود درمانی چه می‌دانید؟

خوددرمانی برای افرادی که در جستجوی راه‌های ناسالم برای مقابله با اضطراب هستند، نسبتاً شایع است. برای نمونه یک حالت آشفتگی در یک مهمانی می‌تواند منجر به خوددرمانی شود. مصرف مواد، صرف هزینه‌های هنگفت، اختلال در خوردن، اغلب ناراحتی‌ها و آشفتگی‌های عمیق‌تر را پنهان می‌کند. فعالیت‌هایی متعادل که می‌توانند لذتبخش باشند و زمانی که فعالیت‌های اجباری مانع

رسانه‌ها تبلیغ آنها مجاز شده، بسیار گسترده شده است.

در بررسی استفاده از دارو، توجه به معایب و مزایای آن از اهمیت زیادی برخوردار است. یک فایده مؤثر، تسکین سریع علائم به وسیله دارو است، به ویژه زمانی که اضطراب فرد به حد فلج‌کننده‌ای می‌رسد و به عبارتی اضطراب به سطحی می‌رسد که عملکرد تحصیلی یا زندگی روزانه فرد را دچار مشکل می‌کند. فایده دیگر اینکه بعضی از افراد دارو را بر روان‌درمانی یا ورزش‌های ذهنی - بدنی ترجیح می‌دهند. در مقابل این فواید معایبی مانند عوارض جانبی، از میان بردن معلول به جای پرداختن به علت و این‌که شخصی به جای تکیه به خود، پناه به داروهای مخدر ببرد نیز وجود دارد.

روان‌درمانی و دارو در تقابل و تعارض با یکدیگر نیستند. مراجعان زیادی هم از دارو و هم از روان‌درمانی استفاده می‌کنند. اگر شما سؤالاتی در مورد داروهای ضد اضطراب دارید، می‌توانید آنها را با روان

روش پذیرش و دوست داشتن خود، شبیه یک مسافرت است که دیگران قبل از شما بارها انجام داده‌اند، راهی که عده زیادی از قابل‌تحسین‌ترین مردان و زنان در تاریخ پیموده‌اند.

روش‌های آرمیدگی و راحتی هستند، مشکل‌ساز می‌شوند. اگر تصور می‌کنید که ممکن است شما هم خود درمانی کنید، مشورت در مورد این مسئله با مشاور از اهمیت خاصی برخوردار است.

چگونه می‌توانیم ریشه‌های عمیق‌تر اضطراب خود را از بین ببریم؟

اضطراب می‌تواند از منابع هیجانی گوناگونی نشأت بگیرد. بعضی اوقات زمانی

روان‌درمانی و دارو تقابل و تعارض با یکدیگر ندارند. مراجعان زیادی هم از دارو و هم از روان‌درمانی استفاده می‌کنند

آیا برای کاهش اضطرابم باید دارو مصرف کنم؟

عوامل زیادی در تصمیم‌گیری هوشمندانه در مورد اینکه آیا برای اضطراب دارو مصرف کنیم یا نه دخیل هستند. برخی از روان‌درمانگران عقیده دارند که تلقی اکثریت جامعه روان‌شناسی به این سمت پیش می‌رفته که مسائل روان‌شناختی را در وهله‌ی اول به عنوان مسائل زیست‌شناسی بنگرند، و به این لحاظ دارو را به عنوان یک عادت برای هر نوع شکایت روان‌شناختی تجویز می‌کنند. این مشکل در سال‌های اخیر به لحاظ این که در

گرفته‌اند؟ مانند: «من یک احمق هستم... همه فکر می‌کنند من فرد بی‌ارزشی هستم؟» اگر ما در مورد واگویه‌های درونی حق انتخاب داریم، چرا واگویه‌ای، که من بودن را در ما می‌سازد انتخاب نکرده و واگویه‌هایی را انتخاب کنیم که آن را از بین می‌برد؟

راهبرد شناختی دیگر در زمانی که اضطراب شروع می‌شود، عبارت است از یادآوری‌کننده‌های ساده به خودمان مانند:

● من مطمئن هستم که همه چیز ختم به خیر خواهد شد

● من یقین دارم هر آنچه را که امکان دارد اتفاق بیفتد، کنترل می‌کنم

● هنگامی که واقعیت جنبه‌های متفاوتی دارد، من می‌توانم انتظاراتم را پایین بیاورم (رویدادهای بی‌مقدمه، زندگی را جذاب‌تر می‌کند).

● آینده‌آن قدر جالب و ارضاکننده است که می‌توانم آن را بسازم.

● همه کس را نمی‌توانم راضی کنم. هر کس مسئول شادی خود است همان طور که من مسئول شادی خود هستم.

احتمالاً کمی احساس افسردگی دارند. «برای این که اوقات خوشی داشته باشم لازم نیست همه مرا دوست داشته باشند...» «بعضی اوقات من حوصله مهمانی را ندارم...». «من آشنایی با شخص دیگری را دوست دارم و اگر این آشنایی حاصل شود راضی خواهم بود».

تأییدهای درونی گاه می‌تواند راهبرد شناختی مؤثر دیگری باشد. منظور این است که نوارهای منفی را با واگویه‌های مثبت‌تری جایگزین کنیم. تأییدها می‌توانند

اگر چه ما نمی‌توانیم همیشه وقایع بیرونی را تغییر بدهیم، اما می‌توانیم نحوه نگرش خود به آنها را عوض کنیم.

ما را به وسیله ایجاد اعتماد و عزت نفس در مقابل اضطراب مصون سازد. اگر چه بهترین تأییدها آنهایی هستند که ما خود آنها را می‌سازیم؛ ولی این واگویه‌ها می‌توانند نمونه‌هایی از این تأییدیه‌ها باشند: «من فردی دلسوز و ارزشمند هستم». «من می‌توانم دوست داشتن را به دیگران تسری دهم و دوست داشتن را به خود جذب کنم؛ «من شاگرد مکتب زندگی هستم و همان قدر که از موفقیت‌هایم می‌آموزم به همان اندازه نیز از اشتباهاتم عبرت می‌گیرم» اگر این موضوعات تکراری یا غیر واقعی به نظر آیند، آیا بدین معنی است که در واقع کمتر از بیان در واقعیت مورد استفاده قرار

کوشش مددکاران اجتماعی در این جهت است که افراد را برای قبول مسئولیت بیشتر در زندگی خود و جامعه آماده سازند

صرفاً اشاره می‌شود به توان بالقوه آن که مبتنی بر اصول و ارزش‌ها و دانش‌های خاصی است و ویژگی آن فراگیری و توانایی علمی مکمل شدن با سایر تخصص‌هاست. در گستره همه نیازهای بشری چنین است که تلاش صاحبان این حرفه منحصر به فرد (مددکاران اجتماعی) در جهت هماهنگی بین نیازها، توانایی‌های انسان و نیازهای جامعه و فرصت‌هایی که باید ایجاد شود، متجلی می‌گردد و برای تعالی انسان چتر هدایت و حمایت از او در مقابله با مشکلات، محرومیت‌ها، معلولیت‌ها، آسیب‌ها، بیکاری و ... را می‌گشاید.

حرفه‌ای که این گونه مرتبط با مسائل انسانی و اجتماعی است و اصل اساسی آن بر مبنای ایمان به قدرت و قابلیت بشر برای ایجاد شرایط بهتر زندگی قرار گرفته و کوشش مددکاران اجتماعی در این جهت است که افراد را برای قبول مسئولیت بیشتر در زندگی خود و جامعه آماده سازند، مسلماً در فرایند توسعه به ویژه در موضوع اشتغال جایگاه ویژه دارد و شایسته است از دو جنبه مورد توجه و بررسی واقع گردد: اول اشتغال خود مددکاران، دوم از لحاظ تأثیری که کار آنان

در روند بهبود خدمات و توانمندسازی افراد و گروه‌ها برای مشارکت مؤثر در سازندگی‌های فردی و اجتماعی دارند.

البته با سابقه نه چندان دوری که پیدایش مددکاری اجتماعی سازمان یافته و علمی در کشور ما دارد (از سال ۱۳۳۷) و با توجه به شرایط اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و ... شاید کمی زود باشد که انتظار داشته باشیم چنین حرفه‌ای مورد شناخت، کاربرد و فراگیری شایسته قرار گرفته باشد. بسیاری زمینه‌ها هنوز فاقد بهره‌مندی از آن است و صرفاً در

کلینیک‌های مددکاری اجتماعی گامی در راه ارتقاء سلامت جامعه و بهزیستی مردم و به واقع مکمل همه اقدامات برای توسعه کشور هستند.

بخش‌هایی از مؤسسات خدمات اجتماعی دولتی حضور و فعالیت مددکاران را شاهد هستیم. آنهم نه در حد بهره‌گیری کامل از وجود حرفه‌ای آنان که البته جای بحث فراوان دارد. ضمن این که باید اذعان نمود چنین وضعیتی تا حدی ناشی از نارسایی‌ها و محدودیت‌ها در سایر زمینه‌ها است و نه فقط بی‌توجهی به ضرورت عرضه داشت خدمات مددکاران؛ کما اینکه در جهت همسویی با سیاست‌های برنامه سوم توسعه کشور و فراگیر نمودن خدمات اجتماعی در سطح جامعه، تأسیس کلینیک‌های مددکاری اجتماعی به

تصویب رسید، و براساس قانون تشکیل سازمان بهزیستی کشور و بند ۵ از ماده ۲۶ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۸۰/۱۱/۲۷ مجلس شورای اسلامی، صدور پروانه فعالیت برای ایجاد کلینیک مددکاری اجتماعی بر عهده سازمان بهزیستی کشور است و فعالیت این کلینیک‌ها ضمن این که موجبات اشتغال تعدادی از نیروهای آماده به کار و صاحبان تخصص‌های مختلف را در درون خود فراهم می‌سازد، بی‌تردید نقش بسیار مؤثری در فراگیری مهارت‌های اجتماعی و توانمندسازی افراد را برای کارآیی بیشتر عضویت مؤثر در خانواده و جامعه خواهد داشت. همچنان که می‌تواند با ایفای مسئولیت تخصصی خود موجبات تسهیل در ادامه خدمات اجتماعی و دستیابی نیازمندان را به خدمات مورد نیاز فراهم سازد که همه موارد گفته و ناگفته از وظایف کلینیک‌های مددکاری اجتماعی هر یک گامی در راه ارتقاء سلامت جامعه و بهزیستی مردم و به واقع مکمل همه اقدامات برای توسعه کشور هستند.

منابع:

- «بررسی عوامل مؤثر در چگونگی خشنودی از کار»؛ پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد؛ محترم رمضانلو - سعیده راعی - تهمینه نصرالهی - دانشکده خدمات اجتماعی
- «مبانی مددکاری اجتماعی» تألیف دکتر محمد زاهدی اصل - دانشگاه علامه طباطبائی
- «اصول و مبانی مددکاری اجتماعی»؛ تألیف دکتر مری. دابلیو مافت - دکتر خوزه. بی‌اشفورد؛ ترجمه خدیجه‌السادات غنی‌آبادی
- «آیین‌نامه ضوابط تأسیس، انحلال و اداره مراکز کلینیک مددکاری اجتماعی»؛ سازمان بهزیستی کشور

اشتغال - خدمات و مددکاری اجتماعی

محترم رمضانلو (کارشناس ارشد مددکاری اجتماعی)
نسرین صانعی (کارشناس مددکاری مجتمع رعد)

پذیرفته شده این تعریف است که بیان می‌کند: «خدمات اجتماعی فعالیتی است حرفه‌ای که به افراد، گروه‌ها و جوامع به منظور بالابردن ظرفیت آنها در انجام تکالیف و وظایف اجتماعی‌اشان در چارچوب اصول و قوانین عرضه می‌شود.» همچنین یکی از متفکران مددکاری اجتماعی، که خدمات اجتماعی را وسیله‌ای برای تحقق ارتباط سازنده بین فرد و جامعه می‌داند، معتقد است در یک جامعه در حال تحول فردی که در آرزوی عضویت مؤثر در جامعه است، با کمک متخصصان خدمات اجتماعی به چنین آرزویی دست می‌یابد و بارفع موانعی که در مقابل قابلیت‌های او وجود دارد، مسیر ترقی و توسعه خود را طی می‌کند و در مجموعه این خدمات علمی حرفه‌ای و در محوریت آن مددکاری اجتماعی مشخصاً افزایش کارکردهای اجتماعی افراد را هدف اساسی قرار می‌دهد.

چون در این مقاله مجال پرداختن به ابعاد و ماهیت مددکاری اجتماعی نیست،

است، نیروی انسانی صرف نیست. کیفیت این نیرو، چگونگی ایجاد آن، نوع محرک یا انگیزه‌هایی که این نیرو را به کار می‌اندازد، درجه تجلی و سرانجام قلمرو و حدود اعمال آن از زمره عواملی هستند که

**مددکاری اجتماعی مشخصاً
افزایش کارکردهای اجتماعی
افراد را هدف اساسی قرار
می‌دهد.**

در میزان رشد، توسعه، ترقی و تکامل یک جامعه دخالت اساسی دارند و بحث چگونگی خدمات اجتماعی در جوامع مذکور را مطرح می‌کنند که مدنظر این مقاله نیست. در این مقاله صرفاً به مفهوم خدمات اجتماعی پرداخته می‌شود که تعاریف مختلفی از آن وجود دارد و از موارد

کار یکی از عوامل اساسی جامعه انسانی و زندگی اجتماعی و در نتیجه حیات انسانی است. در اقتصاد برای سه رکن مهم تأمین اقتصاد، معیشت و حیات، چه فردی و چه اجتماعی اهمیت خاصی قائلند. این سه رکن عبارتند از: کار، سرمایه و طبیعت، که از بین ارکان مذکور، نیروی کار عامل اساسی توسعه و پیشرفت اقتصادی و اجتماعی هر کشور را فراهم می‌سازد و این عامل اصلی رشد و توسعه به خاطر نقش ارزنده خود، بخش بسیار مهمی از ثروت یک ملت، یک منطقه یا یک سازمان با هر حجم و اندازه‌ای به شمار می‌آید که بدون توجه به آن حرکت به سوی آینده‌ای که محتوای آن توسعه و پیشرفت باشد، ممکن نیست.

البته با اندکی توجه به تاریخ ملل، تأثیر کار و چگونگی به کار انداختن نیروی انسانی را در موقعیت و رشد ملت‌ها درک می‌کنیم و این واقعیت روشن می‌شود که آنچه فارق بین جوامع مترقی یا توسعه یافته و اجتماعات عقب‌افتاده یا توسعه نیافته

بندهای ۱۴۸ تا ۱۵۴ برنامه یاد شده نیز خواستار اقدامات جهانی ویژه در خصوص ارائه اطلاعات و آموزش عمومی است، به این معنا که کشورهای عضو این برنامه، اطلاعات جامعی را در زمینه حقوق، مشارکت و نیازهای برآورده نشده معلولان تدوین نمایند که همه افراد از جمله عامه مردم را در برمی گیرد.

در بندهای یاد شده آمده است:

۱۴۸. کشورهای عضو باید در زمینه حقوق، مشارکت و نیازهای تأمین نشده معلولان، برنامه اطلاعات عمومی جامعی را تدوین نمایند که به تمام افراد، از جمله به عامه مردم تسری یابد. تغییر نگرش، در این باره، اهمیت ویژه‌ای دارد.

۱۴۹. خطوط اصلی چنین برنامه‌ای باید بامشورت سازمان‌های ویژه معلولان تدوین شوند تا رسانه‌های گروهی را به ایجاد تصویری حساس و دقیق از معلولیت و معلولان و ارائه مناسب آن و گزارش کردن آنها از طریق رادیو، تلویزیون، فیلم، عکاسی و چاپ، تشویق نمایند. در چنین مواردی رکن اساسی آن است که بتوانند مشکلاتشان را برای همگان طرح و راه حل‌ها را نیز پیشنهاد کنند. گنجاندن اطلاعات درباره واقعیت‌های مشکل معلولیت، باید در برنامه آموزشی دوره روزنامه‌نگاری تقویت شود.

۱۵۰. مقامات دولتی مسئولیت دارند اطلاعات خود را طوری مناسب سازند که به همه، حتی به معلولان، نیز برسد. این مورد تنها درباره اطلاعاتی که در بالا ذکر شد به کار نمی‌رود، بلکه اطلاعاتی را که درباره حقوق و تعهدات مدنی نیز هست، شامل می‌شود.

۱۵۱. برنامه اطلاع‌رسانی همگانی باید چنان طراحی شود که حداکثر اطلاعات

مربوط را به کلیه بخش‌های مناسب جمعیت برساند. علاوه بر رسانه‌های منظم و سایر مجاری معمولی ارتباطی موجود، باید به این نکات نیز توجه نمود:

مقامات دولتی مسئولیت دارند اطلاعات خود را طوری مناسب سازند که به همه، حتی به معلولان، نیز برسد.

الف - تهیه موارد و اطلاعات ویژه برای اطلاع‌رسانی به معلولان و خانواده‌هایشان درباره حقوق، منابع و خدمات موجود برای آنان، همچنین از گام‌هایی که به منظور تصحیح نارسایی‌ها و ناروایی‌های نظام برداشته شده است. چنین مواردی باید به شکلی فراهم شود که بتواند مورد استفاده افراد نابینا و ناشنوا و سایر کسانی قرار گیرند که دچار محدودیت ارتباطی هستند.

ب - تهیه و آماده‌سازی مواد اطلاعاتی ویژه برای گروه‌هایی از جمعیت کشوری که از طریق مجاری ارتباطی معمولی نمی‌توانند به راحتی به اطلاعات دسترسی داشته باشند. ممکن است عواملی چون زبان، فرهنگ، سطح سواد، بعد جغرافیایی و عوامل دیگر، این گروه‌ها را جدا کند.

پ - تهیه و آماده‌سازی مواد و مطالب تصویری، نمایش‌های سمعی و بصری، کتابچه راهنما برای کارکنان خدمات جمعی شاغل خدمت در مناطق دور افتاده و سایر مواردی که روش‌های ارتباطی عادی ممکن

است کمتر ثمربخش باشد. ۱۵۲. کشورهای عضو باید اطمینان دهند که اطلاعات جاری در اختیار معلولان و خانواده‌هایشان و متخصصانی قرار می‌گیرد که با برنامه و خدمات معلولان و ساخت وسایل و تجهیزات توان‌بخشی معلولان در ارتباط هستند.

۱۵۳. مقامات مسئول آموزش همگانی باید اطمینان دهند که اطلاعات منظم در مورد واقعیت‌های معلولیت و پیامدهای آن، همچنین نحوه پیشگیری از معلولیت، توان‌بخشی معلولان و برابری فرصت‌ها به اطلاع افراد معلول می‌رسد.

۱۵۴. در زمینه اطلاعات عمومی باید به معلولان و سازمان‌های آنها امکان دستیابی برابر، استفاده و منابع کافی داده شود، به گونه‌ای که بتوانند نظر خود را از رسانه‌های گروهی آزادانه بیان کنند و نقطه نظرها و تجارب خود را به اطلاع عموم برسانند.

از دیگر رویکردها و الزامات جهانی در این زمینه همچنین می‌توان به اعلامیه جهانی حقوق بشر اشاره کرد که طی آن آمده است: «بدون اعمال هیچ گونه تبعیض میان معلولان و مردم عادی در باب ازدواج، حق حاکمیت، دسترسی یکسان به خدمات عمومی، تأمین اجتماعی و تحقق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی افراد تأکید می‌شود». همچنین در اعلامیه پیشرفت و توسعه اجتماعی سازمان ملل متحد می‌خوانیم که: «ضرورت حراست از حقوق جسمی و ذهنی افراد معلول به رسمیت شناخته می‌شود و باید رفاه و توان‌بخشی آنان تعهد شود. از سوی دیگر مرکز اسکان بشر سازمان ملل متحد نیز در آئین‌نامه‌های خود توجه خاصی به موانع جسمانی و

گذری کوتاه بر قوانین و مقررات ویژه معلولان

با اعلام سال ۱۹۸۱ به عنوان سال بین‌المللی معلولان، دهه ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۳ متوسط سازمان ملل متحد دهه معلولان نامیده شد، در همین راستا الزامات و اقداماتی نویدبخش به وسیله کشورهای در حال توسعه با همکاری سازمان ملل متحد و سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی در زمینه جلوگیری از معلولیت، توان‌بخشی و برابری فرصت‌ها تحقق یافته است.

الزامات جهانی

این برنامه‌ها مشمول مصوبات مندرج در قطعنامه شماره ۳۷۵۳ در تاریخ سوم دسامبر ۱۹۸۲ در اجلاس عمومی سازمان ملل متحد است و توصیه‌های مندرج در آن، همه بر ضرورت وضع کردن معیارهای مؤثر پیشگیری از معلولیت تأکید دارند، اما در عین حال بر موضوعاتی چون

توان‌بخشی و نیز تحقق هدف‌های «مشارکت کامل» افراد معلول در زندگی اجتماعی، توسعه کشور و نیز برابری حقوق آنها در قوانین جاری کشورها تکیه فراوانی دارد و خواستار ایجاد فرصت‌های مساوی، برای تمام افراد جامعه و سهمی یکسان از توسعه اقتصادی، اجتماعی در بهبود شرایط زندگی آنان است.

براساس بند ۷۸ برنامه اقدام جهانی، دولت‌ها مسئولیت نهایی اجرایی برنامه را برعهده دارند، در بند ۸۸ این برنامه تصریح شده است که برنامه‌های اقدام جهانی برآورده شوند. چنین برنامه‌هایی باید جزء جدایی ناپذیر سیاست‌های عمومی یا طرح‌های جامعه برای توسعه اجتماعی، اقتصادی باشند.

همچنین در بند ۱۱۴ برنامه یادشده آمده است که: «باید به افراد معلول اطمینان داده شود که دسترسی آنان به تمام ساختمان‌های عمومی و تسهیلات جدید، مجموعه‌های مسکونی همگانی و شبکه‌های حمل و نقل میسر است و نیز معیارهایی باید اختیار شود که در صورت لزوم، امکان دستیابی معلولان به ساختمان‌ها و تسهیلات عمومی موجود، مجموعه‌های مسکونی و حمل و نقل فراهم شود.»

باید به افراد معلول اطمینان داده شود که دسترسی آنان به تمام ساختمان‌های عمومی و مجموعه‌های مسکونی همگانی و شبکه‌های حمل و نقل میسر است

شهری برای افراد ناتوان و کم‌توان پرداخته شد، کلیه قطعنامه‌ها، بیانیه‌ها، قوانین، آیین‌نامه و دستورالعمل‌ها بر این اصل دلالت دارند که استفاده از فرصت‌های برابر در جامعه حق همگان است و افراد جامعه می‌بایست سهمی یکسان از توسعه اقتصادی و اجتماعی داشته باشند و یقیناً ایجاد بستر لازم برای انجام این مهم بر عهده دولت‌هاست؛ بدین معنا که دولت‌ها

تبصره در جلسه مورخ ۷۹/۱۱/۲۶ هیات وزیران به تصویب رسید.
در ماده ۱۱ این آیین‌نامه چنین آمده: «صدا و سیمای جمهوری اسلامی موظف است نسبت به تولید و پخش برنامه‌های تبلیغی برای ارتقای آگاهی عمومی در زمینه مناسب‌سازی اماکن عمومی برای افراد معلول اقدام نماید».

افراد جامعه می‌بایست سهمی یکسان از توسعه اقتصادی و اجتماعی داشته باشند و یقیناً ایجاد بستر لازم برای انجام این مهم بر عهده دولت‌هاست

فرصت‌های مساوی برای حضور آنان در جامعه، در نظر بگیرد...»

۲. قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور (۷۹-۱۳۸۳) که در اردیبهشت ماه سال ۱۳۷۹ به کلیه سازمانهای زیربط جهت اجرا ابلاغ گردید، برنامه توسعه ۵ ساله‌ای است که کلیه برنامه و بودجه بخش‌های مختلف اجرایی کشور بر اساس آن تنظیم، تصویب و به اجرا می‌رسد.

در بند «ج» ماده ۱۹۳ از فصل ۲۵ برنامه که مربوط به بهداشت و درمان است، چنین آمده: «... به منظور ارتقاء سطوح کیفی و کمی خدمات توانبخشی و دسترسی آزاد مردم به این خدمات با هدف تساوی فرصت‌ها و مشارکت معلولان در جامعه، مناسب‌سازی اماکن عمومی (خصوصی و دولتی) در طول برنامه سوم صورت می‌گیرد...» در خاتمه این بند قید شده که آیین‌نامه اجرایی مربوط به این بند با همکاری وزارت مسکن و شهرسازی و سازمان بهزیستی و سازمان برنامه و بودجه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

۳. آیین‌نامه اجرایی بند «ج» ماده ۱۹۳ قانون برنامه سوم توسعه در ۱۳ ماده و ۲

می‌بایست با آگاه کردن مردم کشور خود، مشارکت همگان را در فرایند توسعه اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی فراهم آورند و فواید و مزایای این اقدام را به

بررسی نتایج برخی تحقیقات در جهت مناسب‌سازی محیط شهری برای معلولان
در بخش قبلی به الزامات جهانی و ملی در خصوص ضرورت مناسب‌سازی محیط

دسترسی به محیط خارجی معلولان دارد.

دیگر الزامات جهانی برای معلولان

برنامه «تندرستی برای همه تا سال ۲۰۰۰» از جمله برنامه‌های سازمان ملل متحد بوده است که از سوی سازمان جهانی بهداشت تدوین شده و ضمن آن کشورهای عضو سازمان جهانی بهداشت را ملزم می‌سازد تا خود را در پیشگیری امراض و اختلالاتی که به معلولیت منجر می‌شود، متعهد سازند.

صدا و سیمای جمهوری اسلامی موظف است نسبت به تولید و پخش برنامه‌های تبلیغی برای ارتقای آگاهی عمومی در زمینه مناسب‌سازی اماکن عمومی برای افراد معلول اقدام نماید

سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری موسوم به ICA نیز توصیه‌هایی را درباره تسهیلات جابجایی و تأمین سلامت معلولان با کشورهای طرف قرارداد خود به تصویب رسانیده است و نیز کمیته اجرایی اتحادیه جهانی پست، توصیه‌ای را پذیرفته است که به موجب آن تمام قوانین و مقررات پستی کشورها را به ایجاد تسهیلات لازم جهت دسترسی افراد معلول به خدمات آسان پست فراخوانده است.

همچنین در قطعنامه سمینار CIBAC با عنوان «مقررات و ضوابط دسترسی و

شیوه‌های طراحی برای معلولان» که در ژانویه سال ۱۹۹۲ در حراره زیمبابوه برگزار گردید، در خصوص ضرورت آموزش در بندهایی از آن چنین آورده شده است: «۱. ضوابط و مقرراتی که آمیخته با مکانیسم اجرایی مؤثر باشد، می‌بایست وضع و اجرا گردد تا حق دسترسی را برای معلولان تأمین سازد. مقررات بایستی شامل آموزش، ایجاد انگیزه و حتی جریمه برای نقض مقررات در موارد مهم باشد تا قدرت اجرایی آن را افزایش دهد.

۲- جوامع بین‌المللی، دولت‌ها و سازمان‌ها بایستی از طریق وسایل ارتباط جمعی و دیگر وسایل ممکن آگاهی را ترویج نمایند، خصوصاً در آرشیتکت‌ها، طراحان، سازندگان، مالکین اراضی و بقیه حرفه‌های مرتبط و همچنین مردم عادی را به نحوی که تمیز داده و قبول نمایند که قابلیت دسترسی، از حقوق مدنی اولیه هر شخصی است که بایستی در قانون اساسی هر کشوری حتماً در نظر گرفته شود و...»

الزامات ملی

در سال ۸۳ که کارگاه تخصصی طراحی فضاهای عمومی قابل دسترس برای کم توانان جسمی از سوی مرکز تحقیقات ساختمانی و مسکن در ۱۷ و ۱۸ آذرماه برگزار شد، خانم دکتر سیمین حناچی، کارشناس ارشد شهرسازی دفتر فنی وزارت کشور مقاله‌ای تحت عنوان «نقش آگاهی عمومی و آموزش تخصصی در مناسب سازی محیط شهری» به این کارگاه ارائه کرد که در بخش‌هایی از آن نیز به پاره‌ای از تمهیدات و الزامات ملی و تصمیمات اتخاذ شده جهت روان‌سازی مناسبات اجتماعی برای معلولان پرداخته است. او در اواسط

مقاله خود یادآور شده است که یکی از تمهیدات مهم ملی، مصوبه شورای عالی شهرسازی است و به برخی از این مصوبات اشاره کرده است.

۱. شورای عالی شهرسازی و معماری ایران مصوبه تاریخ ۸۷/۱۰/۶ را با عنوان «مجموعه ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای افراد معلول جسمی - حرکتی» به کلیه مراجع مسئول تهیه، بررسی، تصویب و اجرای طرح‌های توسعه شهری، شهرک‌سازی و مجتمع‌های ساختمانی و مسکونی جهت اجرا ابلاغ نمود. در بند ۸ این مصوبه در ارتباط با ضرورت آموزش همگانی همچنین تأکید شده است: «... پیشنهاد می‌گردد وزارت فرهنگ و آموزش عالی، وزارت آموزش و پرورش و سایر سازمان‌ها و مؤسساتی که با امر آموزش نیروی انسانی در سطوح مختلف ارتباط دارند، در رشته‌های مرتبط با طراحی کالبدی تدابیر لازم را جهت گنجاندن واحد درسی مستقلی برای تدریس اصول و ضوابط طراحی برای افراد معلول جسمی - حرکتی اتخاذ کرده و در رشته‌های غیرمرتبط با طراحی کالبدی حقوق شهری و معماری معلولان، ضرورت مناسب‌سازی محیط برای دسترسی آنان را فراهم کنند و همچنین برطرف کردن نیازهای جسمی این افراد در رابطه با موضوع تخصص مورد نظر را حداقل در شرح یکی از دروس موجود بیفزایند. و نیز در بند ۹ قطعنامه یاد شده آمده است: «پیشنهاد می‌گردد سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران در برنامه‌های خود، آگاه‌سازی عمومی در زمینه مناسب‌سازی محیط برای افراد معلول جسمی - حرکتی را در جهت حمایت از ایجاد

هیاتیت چیست ؟

ترجمه و تألیف: نرگس رحمتی (کارشناس ارشد پرستاری)
ویرایش علمی: مهدی شیبانی (دانشجوی پزشکی)

عفونی گفته می‌شد.

نشانه‌های هیاتیت A:

این بیماری در اکثر موارد بدون علامت و یا علائم آن بسیار خفیف است و لذا شخص متوجه آلوده شدن به این ویروس نمی‌شود. دوره نهفتگی هیاتیت نوع «A» به طور متوسط چهار هفته است (اگر شخصی با ویروس تماس داشته باشد، حداقل چهار هفته طول می‌کشد تا علائم بیماری درونی ظاهر شود) و از اواخر این دوره دفع ویروس از مدفوع شروع می‌شود و تا یک هفته بعد از ایجاد زردی، ادامه دارد. مبتلایان به این بیماری معمولاً پس از چند هفته بهبودی می‌یابند. خستگی، ضعف و ناتوانی ناشی از بیماری ممکن است تا مدت‌ها پس از بهبودی باقی بماند. در تعداد کمی از بیماران آزمایشات کبدی تا چند ماه پس از بهبود علائم بیماری غیرطبیعی است، ولی به هر حال آسیب کبدی برای مدت طولانی باقی نمی‌ماند. در تعداد کمی از افراد بیماری به شدت پیشرفت

ویروس‌ها شایع‌ترین عامل ایجاد کننده بیماری هیاتیت هستند.

به تجهیزات پیشرفته‌ای از جمله میکروسکوپ الکترونی است. ویروس‌ها در خارج بدن زنده نمی‌مانند و در بدن انسان به طور وسیع و در مدت چند ساعت تکثیر می‌یابند. تاکنون حداقل شش نوع ویروس مسئول بروز انواع مختلف هیاتیت شناسایی شده‌اند. ویروس هیاتیت A، B، C، D، E و G، که هر کدام به گروه جداگانه‌ای تعلق دارند و به لحاظ عارضه‌ای که ایجاد می‌کنند، ارتباطی با یکدیگر ندارند.

هیاتیت ویروسی A:

در گذشته به این نوع هیاتیت، هیاتیت

هیاتیت به معنای التهاب و تورم کبدی است و مهم‌ترین عوامل ایجاد کننده این بیماری ویروس‌ها هستند. چنانچه این بیماری و علائم آن کمتر از شش ماه طول بکشد به آن هیاتیت حاد و اگر طول مدت آن از شش ماه بیشتر تر باشد به آن هیاتیت مزمن گفته می‌شود.

امروزه هیاتیت یکی از مشکلات بهداشتی – درمانی جهان است و با توجه به سطح بهداشت، سنت‌ها، عادات اجتماعی و میزان رعایت مسائل اخلاقی در شیوع، علل و نحوه‌ی انتقال انواع هیاتیت تفاوت قابل ملاحظه‌ای مشاهده می‌شود.

عوامل ایجاد کننده هیاتیت

عوامل مختلفی ممکن است موجب التهاب کبد شوند. در این میان ویروس‌ها شایع‌ترین عامل ایجاد کننده بیماری هیاتیت هستند. ویروس‌ها موجودات بسیار ریزی هستند که با چشم دیده نمی‌شوند و برای دیدن آنها نیاز

افراد جامعه گوشزد کنند زیرا مشارکت دادن تمام اقشار جامعه در تأمین منابع مادی و مالی، موجب گسترش خدمات اجتماعی و بهبود امکانات اقتصادی می‌شود و این امر به ویژه برای افراد معلول از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

ارزیابی عملکرد قوانین و مقررات موضوع معلولان در کشور ما حاکی از آن است که بخش اطلاع‌رسانی و آموزش عمومی با چالش‌های اساسی روبه‌رو بوده و نتایج بسیاری از تحقیقات در این زمینه شاهدهی بر این مدعاست، از جمله انجام تحقیق ارزشمندی تحت عنوان «تحلیل موردی عملکرد ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای معلولان» که به وسیله دفتر فنی وزارت کشور در سال ۱۳۷۳ با سه هدف:

- ۱) بررسی میزان موفقیت مصوبه ۶۸/۳/۸ معلولان
- ۲) شناخت علل «عدم توفیق» از طریق مراجعه مستقیم به عوامل طراحی و ساخت
- ۳) جمع‌بندی و پیشنهاد انجام پذیرفت و اشارات فراوانی به عملکرد ضعیف بخش آموزش اعم از عمومی و یا تخصصی در این عرصه دارد که جمع‌بندی برخی از نظرات مسئولان و مدیران استان‌ها به شرح زیر است:

۱. عدم تشخیص مشکلات معلولان جسمی - حرکتی از سوی مسئولان دستگاه‌های اجرایی در کشور.
۲. عدم برگزاری جلسات توجیهی مستمر در خصوص رعایت مفاد مصوبه معلولان از طرف وزارتین کشور و مسکن و شهرسازی در استان‌ها.
۳. عدم انجام تبلیغات گسترده برای

روشن شدن افکار عمومی در رعایت ضوابط برای مناسب‌سازی محیط شهری برای معلولان.

۴. عدم اطلاع‌اکثر مهندسین اعم از حقیقی و حقوقی از آیین‌نامه‌ها و مصوبات جاری

تصور پاره‌ای از مسئولان این است که هرگونه سرمایه‌گذاری در جهت مناسب‌سازی محیط برای تعدادی محدود از معلولان مقرون به صرفه نیست.

۵. عدم ایجاد زمینه مساعد به منظور تعیین جایگاه فرهنگی مفاد آیین‌نامه به لحاظ ایجاد آگاهی لازم دایر بر ضرورت و حساسیت آن به عنوان یک اصل.
۶. عدم آگاهی طراحان از مفاد مصوبه (زیرا اکثریت طراحان در جریان این ضوابط نیستند و اصولاً در باب اجرای آیین‌نامه توجیه نشده‌اند).
۷. عدم اطلاع دقیق از تعداد معلولان و نوع معلولیت‌ها، نپذیرفتن معلولان به عنوان عناصر سازنده و دارای توان کاری که قادر به شرکت در امور جامعه باشند، تصور پاره‌ای از مسئولان از اینکه هرگونه سرمایه‌گذاری در جهت مناسب‌سازی محیط برای تعدادی محدود از معلولان مقرون به صرفه نیست.
۸. عدم آشنایی دست اندرکاران شهرسازی و همچنین عدم هماهنگی سازمان‌های ذیربط که موجب عدم شناخت محدودیت‌ها و نیاز برای معلولان به وسیله

مجریان امور و در نتیجه نادیده گرفتن نیازهای ایشان می‌شود، از عمده‌ترین عوامل عدم اجرای ضوابط هستند.

نقطه نظرات مسئولان، متخصصان و دست‌اندرکاران که به برخی از آنها اشاره شد حکایت از این امر دارد که آگاهی عمومی و دانش تخصصی طراحان و سازندگان و مسئولان می‌تواند نقش مهمی در اجرای قوانین و مقررات به صورت عام و به ویژه در ارتباط با مناسب‌سازی محیط برای معلولان به شکل خاص داشته باشد. از این رو در تجدید نظر مصوبه ۶۸/۳/۸ کمیته بازنگری ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای معلولان جسمی، یک کمیته فرعی با عنوان آموزش تشکیل شد و اهداف و وظایف خود را در تدوین آیین‌نامه جدید چنین تعریف کرد:

۱. اتخاذ تدابیر و تمهیداتی برای آگاه کردن اقشار مختلف جامعه در مورد حقوق معماری و شهرسازی معلولان.
۲. پیش‌بینی و پیشنهاد برنامه‌های آموزشی و پیگیری اجرای آن بر اساس قوانین و مقررات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن با استفاده از توانایی سایر سازمان‌های ذیربط.
۳. بررسی و پیشنهاد روش‌هایی جهت آگاه نمودن معلولان به قوانین و حقوق خود در رابطه با مسائل معماری و شهرسازی
۴. جمع‌بندی تجربیات اعضای کمیته در جهت اشاعه نتایج تحقیقات و تبلیغ آن برای ایجاد حساسیت و استفاده دست اندرکاران طراحی و اجرای ساختمان محیط مسکونی و شهری.

به نقل از روزنامه اطلاعات چهارشنبه ۲۹ تیر ۱۳۸۴

شیمیایی بسیار مقاوم است. این ویروس در حرارت ۲۰ درجه تا ۱۵ سال و در حرارت اتاق تا ۶ ماه و در یک لیوان خشک تا ۴ هفته زنده می ماند ولی پس از جوشاندن در ۱۰۰ درجه به مدت ۵ دقیقه از بین می رود. این ویروس با مواد ضد عفونی کننده نظیر: گلو تار آلدئید، کلروفرم و فرمالین از بین می رود.

ویروس هپاتیت B در محیط خارج از بدن انسان، در برابر حرارت، رطوبت و عوامل شیمیایی بسیار مقاوم است.

هپاتیت C:

یکی دیگر از انواع هپاتیت های شناخته شده، بیماری هپاتیت C است. عامل ایجاد این بیماری ویروس هپاتیت C است. این بیماری به طور عمده از طریق خون منتقل می شود. از آنجایی که این ویروس به راحتی به وسیله سیستم ایمنی بدن میزبان از بین نمی رود، لذا ابتلا به ویروس هپاتیت C، موجب بروز عفونت ماندگار در بدن می شود. نسبت به هپاتیت B درصد بیشتری از بیماران به فرم مزمن بیماری می روند.

نشانه های هپاتیت (C):

اکثر بیماران مبتلا به هپاتیت ویروسی علامتی ندارند و بیماری آنها با انجام آزمایش روتین مشخص می شود در تعداد کمی به دنبال تماس با ویروس، علائم هپاتیت حاد مانند: بی اشتها، خستگی مفرط، استفراغ،

- انتقال از طریق مادر آلوده به نوزاد
- انتقال از راه جنسی
- انتقال از طریق نیش برخی حشرات (نادر)
- انتقال در بین اعضای خانواده (نادر)
- اعتیاد تزریقی در بین معتادان به مواد مخدر تزریقی

- اقداماتی نظیر خالکوبی، حجامت و تاتو کردن
- ارتباط با بیماران و یا خون آنها در کارکنان و شاغلان مراکز درمانی
- انجام اقدامات دندان پزشکی در مراکزی که از وسایل غیر بهداشتی با ضد عفونی غیر صحیح استفاده می شود.

پیشگیری از هپاتیت B:

- رعایت اصول بهداشتی و اخلاقی
- تزریق واکسن هپاتیت B (بهترین راه مقابله با ابتلاء به بیماری)
- تزریق ایمونوگلوبولین ضد هپاتیت B در تماس مشکوک با فرد آلوده
- اجتناب از تماس های آلوده
- تشخیص هپاتیت B:
انجام آزمایش خون و اندازه گیری آنتی ژن سطحی این ویروس (HBSAg) است. در هنگام فعالیت ویروس در بدن توجه به حال عمومی فرد، وضعیت کبد و سونوگرافی از کبد مهم ترین راه تشخیص است.

هپاتیت B سالانه ۲/۵ میلیون انسان را در سراسر دنیا می کشد و در ۱۰٪ از موارد باعث از کار افتادگی کبد (سیروز کبدی Cirrhosis) و یا حتی سرطان کبدی می شود. تنها مخزن ویروس هپاتیت B انسان است و انتقال آن از افراد آلوده به سالم است.

ویروس هپاتیت B در محیط خارج از بدن انسان، در برابر حرارت، رطوبت و عوامل

در آن مشاهده می شود، سفیدی چشم هاست. این نوع هپاتیت به طور معمول خود به خود بهبود می یابد و پس از شش ماه خون مبتلا از ویروس پاک می شود. فقط در پنج تا ده درصد بیماران بالغ ممکن است آلودگی مزمن شود.

هپاتیت مزمن: در این حالت، نشانه ها بسیار غیر اختصاصی است. شایع ترین نشانه هپاتیت مزمن، ضعف و خستگی طولانی است. گاهی ممکن است زردی خفیف با خارش وجود داشته باشد. با پیشرفت بیماری ممکن است نارسایی کبد بروز کند. این افراد باید تحت نظر پزشک قرار گیرند و در صورت نیاز دارو درمانی شوند.

آلودگی بدون علامت (ناقلان هپاتیت B):

در این حالت فرد بدون هیچگونه نشانه بالینی و یا آزمایشگاهی بیماری کبدی ویروس را در خون خود دارد و می تواند آن را به سایرین انتقال دهد. این افراد به درمان دارویی نیاز ندارند ولی خطر ابتلاء به حالت مزمن هپاتیت در آنان زیاد است و باید هر شش ماه یکبار به وسیله پزشک بررسی شوند.

در این افراد (ناقلان هپاتیت B) بدنال علائم هپاتیت از جمله بی اشتها، ضعف، بی حالی، پررنگی ادرار و زردی، نظام ایمنی بدن نمی تواند آنتی ژن هپاتیت B را منفی نماید و بعد از شش ماه با وجود بهبود ظاهری، فرد آلوده باقی می ماند. عامل این بیماری در خون و همه ترشحات بدن مانند (بزاق، عرق، ترشحات جنسی و...) افراد ناقل وجود دارد و تماس با خون و ترشحات بدن این افراد می تواند فرد سالم را نیز مبتلا کند.

راه های انتقال هپاتیت B:

- انتقال از راه خون و فرآورده های خونی

می‌نماید، دروه نهفتگی بیماری دو تا شش هفته است و پس از این مدت علائم بیماری بروزمی‌نماید. علائم عبارتند از: بی‌اشتهایی، سردرد، تب، تهوع، استفراغ، اسهال و درد شکم، سوزش سردل و نفخ شکم، زرد شدن پوست و ملتحمه (سفیدی) چشم‌ها، تیرگی رنگ ادرار و رنگ پریدگی مدفوع. گاهی بیماری شدید نبوده و زردی بروز نمی‌کند، گاهی سردرد در بیماران آن قدر شدید است که با بیماری مننژیت اشتباه می‌شود.

کبد عضوی است که در بسیاری از فعالیت‌های حیاتی بدن، مانند مقابله با عفونت‌ها، متوقف کردن خونریزی، پاک کردن خون از سموم و داروها و ذخیره انرژی در بدن نقش دارد.

راه‌های انتقال هپاتیت A:

- خوردن آب یا مواد غذایی آلوده (شیر، ماهی، گوشت خام، سالاد، میوه آلوده و بستنی)
- فقر بهداشتی و عدم دفع صحیح فاضلاب
- دست‌ها و ظروف آشپزخانه از منابع عفونت این ویروس هستند، و مهم‌ترین راه انتقال، عدم رعایت نکات بهداشتی است. امکان ابتلاء به این ویروس از طریق تزریق خون یا فرآورده‌های خون بسیار نادر است - راه اصلی انتقال از طریق مدفوعی-

دهانی است یعنی ویروس دفع شده از طریق مدفوع فرد بیمار از طریق غذا، آب و... از راه دهان وارد بدن فرد سالم می‌شود.

این ویروس از طریق ادرار و مدفوع افراد مبتلا حتی قبل از بروز یرقان دفع می‌شود. در مهد کودک‌ها و مدارس که بچه‌های آن هنوز اصول استفاده از توالت را یاد نگرفته‌اند، ابتلاء و انتقال این بیماری زیاد است. در کشورهای در حال توسعه و از جمله کشور ما ۹۰ درصد افراد تاسن بلوغ به ویروس هپاتیت A آلوده هستند و پادتن ضد ویروس در بدن آنها وجود دارد.

پیشگیری از هپاتیت A:

این بیماری از طریق ورود ویروس با خوردن مواد آلوده منتقل می‌شود. لذا اساس پیشگیری از بیماری، رعایت اصول بهداشتی است. این اصول عبارتند از:

- اجتناب از مصرف آب و غذاهای آلوده (جوشاندن آب به مدت یک دقیقه و ویروس هپاتیت را غیرفعال می‌کند)
- شستشو و ضد عفونی کردن میوه‌ها و سبزیجات

- رعایت دقیق بهداشت فردی و شستن دست‌ها (بعد از اجابت مزاج و قبل از خوردن غذا)

- انجام واکسیناسیون در صورت مسافرت به مناطق آلوده (این مورد مربوط به کشورهای توسعه یافته است و در کشورهای جهان سوم مثل کشور ما صدق نمی‌کند)

- رعایت اصول بهداشتی در مراکزی که مسئولیت نگهداری از کودکان را بر عهده دارند و همچنین مکان‌های عمومی نظیر مدارس، رستوران‌ها و...

با توجه به ابتلاء اکثر افراد کشور ما در دوران کودکی، هم اکنون انجام

واکسیناسیون ضد هپاتیت (A) در برنامه کشوری وجود ندارد، ولی تلقیح این واکسن به مبتلایان به انواع دیگر هپاتیت (B و C) مفید است.

درمان هپاتیت A:

هپاتیت A نیاز به درمان خاصی ندارد و خود به خود هم خوب می‌شود. بهترین درمان جهت بیماری هپاتیت (A) استراحت، تغذیه مناسب و مصرف مایعات کافی است.

عاقبت هپاتیت A:

این بیماری در اکثر موارد بدون علامت بوده و در سایر موارد نیز بیماری چند روز تا چند هفته خود به خود و به طور کامل بهبود می‌یابد و هیچ عارضه خاصی برجای نمی‌ماند. هپاتیت (A) موجب تخریب کبد و ایجاد بیماری شدید کبدی (سیروز) نمی‌شود.

هپاتیت ویروسی B:

کبد عضوی است که در بسیاری از فعالیت‌های حیاتی بدن، مانند مقابله با عفونت‌ها، متوقف کردن خونریزی، پاک کردن خون از سموم و داروها و ذخیره انرژی در بدن نقش دارد.

هپاتیت B عارضه‌ای است که کبد را متورم کرده و فعالیت‌های آن را مختل می‌سازد. این بیماری به علت‌های مختلف ایجاد می‌شود. یکی از این علت‌ها آلودگی به ویروس هپاتیت B است.

نشانه‌های هپاتیت B:

آلودگی به ویروس هپاتیت B به دو حالت متفاوت ممکن است دیده شود:

هپاتیت حاد: در این حالت بیمار پس از یک دوره مقدماتی با نشانه‌هایی مانند: تب، سرماخوردگی، تهوع، استفراغ و درد شکم دچار زردی می‌شود. اولین عضوی که زردی

مقدمه ای بر توان بخشی حرفه ای معلولان

معلولان از طرد تا توان بخشی

افراد را می توان به پنج مرحله تاریخی تقسیم کرد:

- ۱- حذف و طرد معلولان از جامعه
- ۲- نگهداری در نوانخانه ها و دور کردن آنان از معرض دید
- ۳- نگهداری معلولان در شبانه روزی ها بر اساس نوع معلولیت «خدمات مؤسسه ای»
- ۴- تشویق و حمایت معلولان در جهت زندگی در کنار خانواده و جامعه «خدمات تلفیقی»
- ۵- خود شکوفایی - حمایت از آنان در جهت دستیابی به نهایت توانایی های خود

حذف و طرد معلولان جامعه

همان طور که بیان شد نگرش افراد جامعه نسبت به معلولان در تعیین نحوه برخورد با آنان مؤثر بوده، بنابراین

ضمن معرفی توان بخشی حرفه ای، نگاه کلی نسبت به این موضوع داشته باشد.

معلولان در گذر زمان

در طی قرون گذشته برخی افکار تعصب آمیز، خرافات و نگرش افراد غیر معلول، به میزان قابل ملاحظه ای تعیین کننده کیفیت زندگی و سرنوشت افراد معلول بوده است، واکنش نسبت به این

توان بخشی همانند سایر پدیده ها در چند دهه گذشته دچار دگرگونی و تحول گشته، سیر تحول خدمات آن از نظر تاریخی وابسته به نگاه کلی جامعه به معلولان بوده است. وجود معلول در جامعه به عنوان یک واقعیت انکارناپذیر، جوامع بشری را بر آن داشته که نسبت به تعیین جایگاه این افراد در ساخت اجتماعی چاره اندیشی نمایند.

برای درک جایگاه معلولان، بررسی سیر تاریخی برخورد جوامع با پدیده معلولیت به ما کمک خواهد کرد، تا به خدمات توان بخشی با نگاه جامع و واقع بینانه تر بنگریم. استفاده از تجربیات سایر کشورها ما را از طی کردن راه های به بن بست رسیده می رهاند و در راه رسیدن به هدف که همان ارائه خدمات کارآمد به معلولان است، یاری می رساند. این مقاله در پی آن است که

استفاده از تجربیات سایر کشورها ما را از طی کردن راه های به بن بست رسیده می رهاند

درد شکم، تیره شدن ادرار و کم رنگ شدن مدفوع و زردی پوست عارض می‌شوند، علائم بیماری معمولاً روزها و هفته‌ها طول می‌کشد.

در موارد پیشرفته بیماری هپاتیت و جایگزینی سلول‌های سالم با سلول‌های مرده و تشکیل فیبروز در کبد و اختلال در خون‌رسانی به کبد، امکان آب آوردن شکم و ورم پاها، برجسته شدن عروق شکم و خونریزی گوارشی شدید از مری (سیروز کبدی) وجود دارد.

راه تشخیص هپاتیت C:

انجام آزمایش آنتی بادی ضد ویروس

راه‌های انتقال هپاتیت C:

- انتقال از راه تزریق خون آلوده
- انتقال در بین معتادان به مواد مخدر تزریقی (با استفاده از سرنگ آلوده مشترک)
- انتقال از طریق خالکوبی و تاتو کردن
- انتقال از راه تماس جنسی
- انتقال در بین اعضای خانواده در اثر استفاده از وسایل شخصی مشترک (نادر)
- پیشگیری از هپاتیت C:
- متأسفانه تا به حال واکسن مؤثری جهت جلوگیری از ابتلاء به این بیماری شناخته نشده است، ولی توجه به راه‌های انتقال و جلوگیری از انتشار بیماری مهم است.

- از وسایلی نظیر ناخن‌گیر - ریش تراش و مسواک و ... به طور مشترک استفاده نگردد.

- محل‌های آلوده به خون به طور کامل ضدعفونی شوند.

- زخم‌های پوستی در افراد مبتلا باید با چسب زخم پوشیده شوند.

- سرنگ مورد استفاده جهت تزریق به شیوه مطمئن در سطل زباله قرار گیرد تا

موجب آلودگی دیگران نگردد.

هپاتیت ویروسی (D) دلتا:

شروع بیماری معمولاً ناگهانی و نشانه‌های آن مشابه هپاتیت B بوده و ممکن است شدیدتر باشد. ابتلاء به این ویروس همواره توأم با آلودگی به ویروس هپاتیت B است. هپاتیت دلتا ممکن است خود به خود بهبود یابد و یا پیشرفت کرده و مزمن شود.

ویروس هپاتیت D (دلتا) تنها ویروسی است که گونه‌های حیوانی را آلوده می‌کند. سه ژنوتیپ از این ویروس شناخته شده است. ژنوتیپ I: شایع‌ترین و گسترده‌ترین آن است، ژنوتیپ II دو مورد از ژاپن و تایوان جدا شده است و ژنوتیپ III که هپاتیت حاد و شدید، توأم با اسفنجی شدن سلول‌های کبدی را ایجاد می‌کند.

راه‌های تشخیص هپاتیت (D) دلتا:

تشخیص بیماری با جدا کردن پادتن ویروس دلتا با رادیوایمنواسی یا ایمنوالکتر و میکروسکپی صورت می‌گیرد.

روش انتقال هپاتیت دلتا (D):

مشابه روش انتقال هپاتیت B است.

راه‌های پیشگیری از هپاتیت D:

الف- واکسیناسیون هپاتیت B می‌تواند از ابتلاء به ویروس هپاتیت دلتا نیز پیشگیری کند.

ب- کنترل بیماران، تماس‌ها و محیط، اقدامات در همه گیری‌ها، اقدامات به هنگام بروز حوادث، اقدامات بین‌المللی مشابه اقداماتی است که در مورد هپاتیت B انجام می‌شود.

هپاتیت ویروسی E:

عامل این فرم از هپاتیت جدیداً کشف

شده است. پیش از آن در یک بسته‌بندی کلی تحت عنوان هپاتیت غیر A غیر B طبقه بندی می‌شد. اپیدمیولوژی و مشخصات بالینی این بیماری مشابه هپاتیت A است ولی این عفونت مزمن نمی‌شود.

راه‌های تشخیص هپاتیت E:

بر اساس نشانه‌های بالینی و اطلاعات اپیدمیولوژیک و عدم وجود سایر انواع هپاتیت‌های ویروسی به خصوص هپاتیت ویروسی A با استفاده از آزمایش‌های سری انجام گیرد.

راه‌های انتقال هپاتیت E:

از طریق ارتباط بین دهان و مدفوع منتقل می‌شود. آب‌های آشامیدنی آلوده به مدفوع بیش‌ترین وسیله گزارش شده برای انتقال این ویروس بوده‌اند.

راه‌های پیشگیری هپاتیت E:

- تاکید بر روی دفع بهداشتی مدفوع و شستشوی دقیق دست‌ها بعد از دفع مدفوع و قبل از غذا خوردن
- کنترل بیماران، تماس‌ها و محیط

هپاتیت G

عامل این بیماری جدیداً کشف شده و بررسی‌ها در مورد راه‌های انتقال، نحوه تشخیص و روش‌های پیشگیری توسط دانشمندان در حال انجام است.

منابع

- ۱- استفاده از سایت‌های اینترنتی:
<http://digestive.Niddk.Nih.Gov/diseases/pubs/hepaez/htm>
<http://www.Hepnet.Com/hepc/hcvqa.Htm>
<http://psychologtoday.Webmd.Com>
- ۲- کتاب‌های هپاتیت A، B، C و راهنمای جامع بیماری‌های کبد و هپاتیت ایران از دکتر سید مؤید علویان، فوق تخصص گوارش و کبد
- ۳- کتاب دستور کار کنترل بیماری‌های واگیر دار در انسان سر ویراستار: دکتر جمیز چن، ترجمه: دکتر حسین صباغیان

جهت دستیابی به نهایت توانایی‌های خود

خود شکوفایی به این معناست که هر فرد معلول بتواند نیازهای خود را برآورده نماید، و با دستیابی به یک نقش مثبت در زندگی اجتماعی، به صورتی مستقل، محترمانه و با کرامت زندگی کند. در واقع این هدف می‌تواند آرمان توان‌بخشی باشد.

در گذشته فرض بر این بود که با ارضای نیازهای مادی و فیزیولوژیک که از طریق خدمات توان‌بخشی سنتی مهیا می‌شد، افراد معلول به نهایت خواسته‌های خود دست خواهند یافت. در حالی که این تصور بسیار سطحی است و انسان دارای نیازهای دیگر است که باید ارضاء شوند از جمله برخورداری از احترام و شأن اجتماعی، عزت نفس و ... خود شکوفایی، در بالاترین مرتبه سلسله نیازهای آدمی قرار دارد. اگر در پی دستیابی معلول به عزت نفس باشیم و انتظار ایفای نقش فعال در جامعه و خانواده از او داشته باشیم، ناگزیر از فراهم ساختن امکانات، وسایل و فرصت‌هایی برای وی خواهیم بود.

تاریخچه توان‌بخشی در جهان

از بدو خلقت بشر، بیماری همواره همراه او بوده است، این همراهی تلاش‌های درمانی زیادی را نیز به دنبال داشته که به مناسبت آنها دوره‌ای از تاریخ را، دوره‌ی پزشکی درمانی (Medicine Curative) نامیده‌اند.

پس از کشف میکروب‌ها، باکتری‌ها و ... توجه به علل اکثر بیماری‌های

عفونی و کشف میکروب‌های مختلف و توجه به موضوع واکسن‌ها و مصونیت‌های حاصله در اثر

اگر انتظار ایفای نقش فعال در جامعه و خانواده از معلول داشته باشیم، ناگزیر از فراهم ساختن امکانات، وسایل و فرصت‌هایی برای وی خواهیم بود.

واکنش‌های گوناگون، بسیاری از بیماری‌ها مثل آبله، وبا، طاعون، و امثال آنها درمان یا ریشه‌کن گردید. این دوره را دوره پیشگیری (Preventive Medicine) نامیدند.

تا چند قرن جهان همین دو دوره را می‌شناخت؛ پس از جنگ جهانی اول و فراگیری فلج اطفال در آمریکا، به علت مواجه شدن ممالک دنیا به خصوص اروپا و آمریکا با تعداد زیادی معلول، دانشمندان و متخصصان فکری را طرح کردند تا معلولان را به زندگی امیدوار کرده، از نیروی انسانی نهفته در وجود آنها به نفع جامعه و خود او استفاده نمایند.

پیشرو این علم در آمریکا، پزشکی به نام «ادوارد راسک» بوده، که اولین مرکز توان‌بخشی را در بیمارستان بل ویو (Bell View) نیویورک تاسیس کرد. بدین ترتیب دوره جدیدی در پزشکی به نام توان‌بخشی آغاز گردید.

تاریخچه توان‌بخشی در ایران

توان‌بخشی در کشور ما متکی بر قانونی است که در سال ۱۳۴۷، مورد تصویب و تأیید مسئولان قانونگذاری وقت قرار گرفت و براساس آن دولت مکلف شد جهت تجدید فعالیت و حرفه آموزی و تقویت روحی کسانی که به علت نقص عضو و یا از دست دادن بخشی از توانایی جسمی خود قادر به انجام کار نیستند، انجمنی به نام انجمن توان‌بخشی، وابسته به وزارت رفاه اجتماعی ایجاد نماید. پس از تشکیل وزارت رفاه اجتماعی سابق، انجمن توان‌بخشی از وزارت کار و امور اجتماعی جدا شد و زیر نظر وزارتخانه مذکور ولی مستقل و بر مبنای اساسنامه تصویبی خود به فعالیت ادامه داد تا این که در سال ۱۳۵۵، با انحلال وزارت رفاه اجتماعی، انجمن توان‌بخشی زیر نظر وزارت بهداشتی و بهزیستی قرار گرفت و تا اوایل سال ۱۳۵۸، زیر نظر وزارتخانه مذکور وظایف محوله را انجام می‌داد. در اوایل سال ۱۳۵۸، با تشکیل سازمان بهزیستی کشور، انجمن توان‌بخشی از وزارت بهداشتی جدا و با سازمان بهزیستی کشور ادغام گردید و اکنون به صورت حوزه معاونت توان‌بخشی در سازمان مزبور فعالیت می‌نماید. فعالیت توان‌بخشی حرفه‌ای در ایران همزمان با مصوبات برنامه پنجم عمرانی کشور در سال ۱۳۴۷ در قالب انجمن توان‌بخشی آغاز شد. برخی از وظایف این انجمن برای آشنایی خوانندگان ارائه می‌گردد:

– فراهم آوردن امکانات لازم جهت درمان، تجدید فعالیت و آموزش حرف و

عواملی همچون عقاید خرافی، نژادپرستی و ترس از مواجه شدن با مشکل معلولیت بعضی از افراد یا جوامع را بر آن داشت که به جای حمایت از معلولان به حذف و طرد آنان مبادرت نمایند.

نگهداری در نوانخانه‌ها و دور کردن آنان از معرض دید

اولین نوانخانه در اوایل قرن شانزدهم در اروپا ایجاد شد. هدف از ایجاد آن، کمک به اقشار آسیب‌پذیر از جمله معلولان بود که در شرایط بد اقتصادی می‌زیستند. در آن دوران مؤسسات خیریه توانایی حمایت از این گروه را نداشتند بنابراین نوانخانه‌ها با سرمایه دولت ایجاد شد تا اینکه جایگزین مراکز خیریه گردد. اگر چه نوانخانه‌ها گامی در جهت بهبود وضع معلولان بود، ولی از آنجا که ارتباط آنان را با جامعه قطع می‌کرد مورد قبول جوامع رو به پیشرفت قرار نگرفت. گسترش دموکراسی، تأمین اجتماعی، رویکرد علمی و انسانی در ارتباط با مسایل فقر، ساختار نوانخانه‌ها را در کشورهای اروپایی و آمریکا در اواسط قرن نوزدهم دستخوش تغییر و تحول کرد و تا آنجا پیش رفت که به برچیدن آن انجامید.

نگهداری معلولان در شبانه‌روزی‌ها

بر اساس معلولیت «خدمات

مؤسسه‌ای»

همان‌طور که بیان شد اداره وضعیت معلولان به شکل نوانخانه‌ها به علت

وضعیت رقت بار آنان مورد پذیرش جامعه نبود، بنابراین با توسعه و رشد علوم اجتماعی، انسانی و پزشکی، نگهداری گروهی آنها مطرود، و جای خود را به نگهداری بر اساس نوع معلولیت (ناشنوایان، نابینایان، معلولان جسمی و حرکتی و غیره) سپرد. با سپری شدن زمان شرایط زندگی برای معلولان مناسب‌تر شد و آنان با خارج شدن از مراکز نگهداری، فرصت ارتباط و زندگی کردن در کنار افراد عادی را پیدا کردند. اگر چه رویکرد خدمات مؤسسه‌ای در کشورهای پیشرفته تبدیل به خدمات تلفیقی شده است ولی

خود شکوفایی به این معناست که هر فرد معلول با دستیابی به یک نقش مثبت در زندگی اجتماعی، به صورتی مستقل، محترمانه و با کرامت زندگی کند.

رویکرد کشورهای در حال توسعه همان خدمات مؤسسه‌ای می‌باشد.

تشویق و حمایت معلولان برای

زندگی در کنار خانواده و جامعه

«خدمات تلفیقی»

روند تکاملی خدمات به سمت تلفیقی، ثمره تغییرات تدریجی پاره‌ای عوامل از جمله موارد زیر است:

– نوآوری در خدمات پزشکی

– کمبود امکانات و منابع مالی و

هزینه‌های هنگفت روش‌های بازتوانی در مؤسسات

– فقدان کارآیی لازم سایر راه‌حل‌های ارائه شده توان بخشی

– عکس‌العمل میلیون‌ها نفر علیه نگرش‌های حمایتی و سلطه جویانه

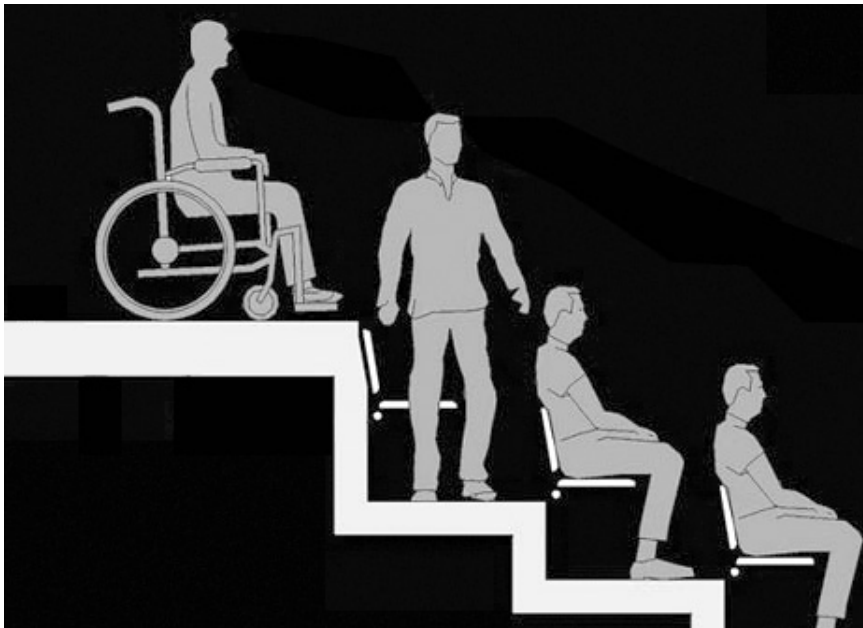
– گسترش مشارکت معلولان و خانواده‌های آنها در امور مربوط به افراد معلول

پس از جنگ جهانی دوم، میلیون‌ها سرباز مجروح و معلول به خانه‌های خود بازگشتند و به زندگی عادی اجتماعی و خانوادگی ملحق شدند.

تعدادی بیمارستان و مرکز شبانه‌روزی برای ارائه خدمات توان بخشی و کمک به معلولان دایر شد؛ اما چون تفکر نگهداری تمامی معلولان در مؤسسات، عملی به نظر نمی‌رسید؛ رویکرد تلفیقی و بازگشت به زندگی اجتماعی، به عنوان راه حل اصولی مطرح گردید. از طرفی دهه ۱۹۵۰ آغاز تحولی بزرگ در علم روانپزشکی است؛ ساخت داروهای جدید در زمینه درمان بیماران روانی، زمینه ترخیص بسیاری از بیماران و مراقبت از آنان را در جامعه فراهم کرد.

عواملی همچون آموزش افراد معلول برای بازتوانی، نهضت عادی سازی خدمات معلولان و ... به موسسه‌زدائی کمک نمودند. در این دوره نقش توان بخشی از رویکرد کلینیکی و درمانی صرف، به آموزش خانواده و معلول معطوف گردید.

خود شکوفایی، حمایت از آنان در

- جمع‌آوری اطلاعات شخصی و خانوادگی فرد معلول
- جمع‌آوری اطلاعات مربوط به فرصت‌های شغلی و امکانات اقتصادی

ب) آموزش فنی حرفه‌ای

آموزش فنی حرفه‌ای، باید به گونه‌ای برای معلولان طراحی شود که به اشتغال فرد معلول منجر گردد. برای آموزش فنی حرفه‌ای، شیوه‌های مختلفی متداول است یکی از آنان روش تلفیقی است. برای انجام آموزش به روش تلفیقی چند نکته باید در نظر گرفته شود:

- امکانات و فضاهای آموزشی متناسب با شرایط معلول طراحی و ساخته شوند

عامل حمایت‌کننده‌ای برای معلول تلقی شود. کاریاب، هنگام آموزش فنی و حرفه‌ای معلول را تحت نظارت دارد و نقاط قوت و ضعف او را می‌شناسد و سپس اطمینان می‌یابد که او در همان رشته‌ای که آموزش دیده کار می‌کند و امور دیگری که احتمال دارد تاثیر منفی بر معلولیت داشته باشد، به او محول نمی‌شود. کارفرما و کارگر معلول اگر در مواجهه با مشکلاتی که ویژه مراحل اولیه شروع کار است، به توافق نرسند، باید تشویق شوند که قبل از هر گونه تصمیمی، کاریاب را در جریان امر قرار دهند و با همکاری او برای رفع مشکلات اقدام نمایند. احتمال دارد شخص معلول در ارتباط با سایر کارگران دچار اشکال شود، یکی از وظایف کاریاب تصحیح این ارتباطات است.

بعضی از معلولان برای احراز شغل دچار مشکل می‌شوند. با این وجود موفقیت کاریاب به چند اصل عمده بستگی دارد، وضعیت بازار کار، مناسب بودن کیفیت و کمیت آموزش فرد معلول، خصوصیات فردی و عملی کاریاب از جهت توان ایجاد رابطه، آگاهی از وضعیت بازار کار، آشنایی با معلولیت‌ها، میزان نفوذ کاریاب در جامعه، تأمین امنیت حقوق کارفرمایان، استفاده از تسهیلات قانونی در جهت آموزش و اشتغال معلولان، نوع و شدت معلولیت.

د) پیگیری

قرار گرفتن در محیط‌های جدید شغلی که مستلزم گسترش روابط اجتماعی، تعامل و ارتباط متقابل بین همکاران، آشنایی با نظم و مقررات اداری است تا مدتی برای افراد معلول دشوار است. حضور در محیط کار می‌تواند

آموزش فنی حرفه‌ای، باید به گونه‌ای برای معلولان طراحی شود که به اشتغال فرد معلول منجر گردد.

- مربی آموزشی از مهارت‌های ارتباط با فرد معلول و از صبر و شکیبایی برخوردار باشد
- کارآموزان هم دوره معلول برای برخورد مناسب و همکاری لازم کاملاً توجیه شوند.

ج) کاریابی و اشتغال

با توجه به ارزشیابی در مرحله اول

سید امیر خندان

روزنامه همشهری - چهارشنبه ۸۴/۵/۲۶

توان بخشی، بازگردانیدن توانایی‌ها، حفظ شأن و منزلت فرد معلول و تعیین جایگاه قانونی اوست.

ارزشیابی و راهنمایی حرفه‌ای عبارت است از بررسی چگونگی استفاده از حداکثر توانایی جسمی و ذهنی افراد معلول برای آموزش حرفه‌ای، به صورتی که علایق فرد معلول در نظر گرفته شود و در عین حال، بر سلامتی و معلولیت وی خللی وارد نشده و میزان بازدهی او نسبت به افراد غیر معلول در همان حرفه، کاهش نداشته باشد.

راهنمایی حرفه‌ای: انتخاب حرفه مناسب را با توجه به ویژگی‌های فرد معلول و فرصت‌های آموزشی موجود در جامعه برای معلولان مهیا می‌کند. برای انجام این کار اصولی باید در نظر گرفته شود که به برخی از آنان اشاره می‌شود:

– مصاحبه یا مشاوره حرفه‌ای تا حصول نتیجه مطلوب
– بررسی سوابق شغلی فرد معلول
– بررسی سوابق علمی، آموزشی، تجربی و آموزش‌های علمی قبل از معلولیت

– انجام معاینات پزشکی به طور دقیق

– انجام آزمون مناسب برای تعیین ظرفیت و آمادگی فرد معلول

متشکل از اقدامات هدفمند در جهت قادرسازی شخص معلول، به منظور دستیابی به سطح نهایی توانایی و عملکرد جسمی، حسی، ذهنی، روانی، اجتماعی و حفظ این توانایی‌ها.

تعریف سازمان جهانی بهداشت در سال ۱۹۶۹: توان بخشی مجموعه‌ای از خدمات و اقدامات هماهنگ پزشکی، اجتماعی، آموزشی و حرفه‌ای در جهت آموزش و بازتوانی فرد معلول، به منظور ارتقاء سطح کارایی او در بالاترین حد ممکن است.

تعریف سازمان جهانی معلولان در سال ۱۹۸۱: برابر سازی فرصت‌ها، فرآیندی است که طی آن سیستم‌های عمومی جامعه، از جمله محیط فیزیکی، مسکن، حمل و نقل، خدمات بهداشتی و اجتماعی فرصت‌های آموزش و اشتغال، امکانات فرهنگی و اجتماعی مانند امکانات ورزشی و تفریحات سالم، برای تمام افراد، قابل دستیابی و استفاده می‌شود.

تعریف توان بخشی حرفه‌ای: براساس تعریف سازمان بین‌المللی کار، توان بخشی حرفه‌ای فرآیندی از خدمات مستمر و هماهنگ توان بخشی است که در ابعاد ارزشیابی و راهنمایی حرفه‌ای آموزش حرفه‌ای، کاریابی و اشتغال در جهت قادر سازی فرد معلول برای دستیابی و ابقاء در شغل مناسب ارزیابی می‌شود.

مراحل توان بخشی حرفه‌ای (الف) ارزشیابی و راهنمایی

مشاغل مناسب برای معلولان و هماهنگ ساختن کلیه فعالیت‌هایی که در جهت تأمین رفاه و اشتغال معلولان انجام می‌گیرد.

– هدایت معلولان و کمک به آنها در جهت ایجاد شرکت‌های تعاونی تولیدی و فراهم نمودن زمینه‌های لازم فعالیت این شرکت‌ها.

– تأسیس مراکز توان بخشی به منظور درمان، آموزش حرفه‌ای و آماده کردن معلولان برای بازگشت به فعالیت اجتماعی.

در ۲۲ ژوئن ۱۹۵۵ در کنفرانس بین‌المللی کار، توان بخشی حرفه‌ای به اتفاق آرا تصویب شد.

در تعریف توان بخشی حرفه‌ای، بخش‌های زیر وجود دارد:

– برای اشخاص ناتوان باید فرصتی برابر با افراد توانا در نظر گرفته شود تا شغلی متناسب با توانایی که دارند احراز نمایند.

– به اشخاص ناتوان باید فرصت داده شود به شغلی مناسب‌تر و کار فرمایی که افراد انتخاب می‌کنند دست یابند.

– باید به توانایی‌ها و ظرفیت شغلی اشخاص ناتوان تاکید و توجه شود و نه به ناتوانایی آنان.

تعاریف و مفاهیم

توان بخشی: مفهوم اصلی توان بخشی، بازگردانیدن توانایی‌ها، حفظ شأن و منزلت فرد معلول و تعیین جایگاه قانونی اوست. اما توان بخشی اصطلاحی عبارت است از فرآیندی

اجتماعی و سیاسی جوامع خود پایبند باشند. او یادآور می‌شود: «جوامعی که ادغام افراد دارای معلولیت را نادیده می‌انگارند. خود را از کمک‌های ارزشمند این افراد محروم می‌کنند.»

پس از قرائت پیام دبیر کل، گروهی از کارآموزان توان‌یاب روی سن آمدند و با رهبری مربی خود جناب آقای مهدی‌پور، سرود خاطره‌انگیز «ای مرز پر گهر» را ترنم کردند.

سپس نوبت به آقای مهندس محمودی رئیس هیئت مدیره مجتمع رعد رسید و ایشان در گزارشی اجمالی اهم فعالیت‌های مجتمع را در سال ۱۳۸۴

به سمع حضار رسانید. پس از پایان این گزارش سه نفر از کارآموزان توان‌یاب که تلاش بیشتری از سایرین در بهره‌گیری از امکانات آموزشی رعد به عمل آورده، گوشه‌ای از توانایی‌های بی‌پایان خود را به ثبوت رسانده بودند، به جایگاه دعوت شدند و جوایز خود را که از سوی کتابخانه مشارکتی رعد در نظر گرفته شده بود، دریافت کردند. در فاصله کوتاه حضور این عزیزان بر روی سن، مجری برنامه زندگی‌نامه مختصری از هر کدام و شمه‌ای از تلاش‌های قابل تحسین آنان را بیان داشت و از هشت توان‌یاب دیگر که سه تن از رعد جنوب بودند تقدیر به عمل آمده جوایزی به آنان تقدیم شد.

خانم دکتر رسولیان عضو هیأت مدیره مجتمع و استاد دانشگاه، مقاله کوتاهی با عنوان: «بررسی روز جهانی معلول از دیدگاه روان‌شناسی» ارائه کرد که مورد توجه حضار قرار گرفت.

رعد و رئیس گروه همیاری بانوان به سمع حضار رسید.

در طول زمان برگزاری مراسم، خانم کاظمی یکی از توان‌یابان هنرمند که هم‌اکنون مربی نقاشی مجتمع رعد جنوب است در صحنه حضور داشت و نقاشی زیبایی را به طور زنده با موضوع رعد و توان‌یاب نقاشی می‌کرد. همچنین هنرمند دیگر توان‌یاب آقای خجسته چند نوبت در خلال برنامه‌ها قطعات موسیقی دلنشینی را به وسیله ارگ هنرمندانه اجرا کرد و به مجلس لطافت بخشید.

ضمناً برای کارآموزان و کارآموختگان توان‌یابی که به دلیل کمی جا یا مشکل تردد موفق به حضور در سالن نشدند، در طبقات اول و همکف هم زمان برنامه‌های اجرا شده در سالن به وسیله تلویزیون مدار بسته پخش می‌شد و از آنان به صرف شیرینی و نوشیدنی پذیرایی شد.

در ساعت ۱۷/۳۰ از حضار به صرف شیرینی و آب میوه پذیرایی شد. پس از پذیرایی، گروه سرود توان‌یابان دوباره روی سن آمدند و ۲ سرود زیبای: «آوای رعد» و «اله‌ناز» را اجرا کردند، این اجرای با احساس حضار را تحت تاثیر قرار داد به طوری که پس از پایان برنامه این گروه، جمعیت تا لحظاتی چند هم نوا این اسوه‌های امید و پشتکار را تشویق می‌کرد.

آخرین برنامه به گزارش فعالیت‌های یک ساله گروه همیاری بانوان رعد اختصاص داشت، که مانند همیشه در سال ۸۴ نیز سهم چشمگیری در تدارک و اجرای برنامه‌های جانبی مجتمع داشتند و در جهت تأمین منابع مالی برای استمرار فعالیت‌های آموزشی و توانبخشی این نهاد مردمی و غیردولتی، با همتی تحسین برانگیز تلاش کردند. این گزارش عملکرد، به وسیله سرکار خانم اکبری عضو هیات مدیره مجتمع

مراسم بزرگداشت روز جهانی توان یاب (معلول) در مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد

گزارش

مجتمع، آیاتی چند از قرآن کریم را تلاوت کرد و دل‌ها به نام و یاد خدا آرام گرفت. سپس آقای رشیدی مدیر روابط عمومی مجتمع که خود از مجریان نیک نفس صدای جمهوری اسلامی ایران است به عنوان مجری اعلام برنامه کرد.

ابتدا پیام دبیر کل سازمان ملل متحد آقای کوفی عنان به وسیله نماینده دفتر اطلاع‌رسانی سازمان ملل در ایران (خانم قائم‌مقامی) قرائت شد. در این پیام دبیر کل از جهانیان می‌خواهد تا به تعهد خویش در قبال مشارکت دادن کامل افراد معلول در کلیه زمینه‌های زندگی اقتصادی،

آمفی‌تئاتر مجتمع رعد امسال نیز همچون سال‌های گذشته پذیرای مهمانان مراسم دوازدهم آذرماه (سوم دسامبر) سال روز جهانی توان‌یابان بود.

علاوه بر عده زیادی از کارآموزان و کارآموختگان توان‌یاب که هم به عنوان مهمان و هم میزبان در مراسم حضور فعال داشتند، اعضای هیات امنای و مدیران مجتمع رعد و گروهی از نیکوکاران حامی رعد، هنرمندان و سایر اقشار نیز در این مراسم حضور داشتند. در شروع کار آقای رحیمی یکی از توان‌یابان

حضور گرم شما در این مراسم را نویدبخش پیشرفت و گسترش فعالیت مجتمع نوپای رعد کرمان می‌بینم.

با اعتقاد به اینکه کارهای نیک اجتماعی جز با همکاری و همیاری همگان امکان‌پذیر نیست و یک دست بی‌صداست و با ایمان به نیت خیر و طبع کریم کرمانی‌های بزرگوار که در همه جای کشور پیشقدم امور عام‌المنفعه بوده و طبق اظهار مسئولان مجتمع عظیم و فعال توان‌یابان مشهد، کرمانی‌های مقیم مشهد در تأسیس و توسعه این مجتمع نقش مهم و بزرگی داشته و دارند؛ مطمئنم نهال کوچکی که کاشته شده است با حمایت و آبیاری همه نیکوکاران و نیک‌اندیشان کشور به ویژه هم‌استانی‌های صمیمی تبدیل به مؤسسه و بنیادی نمونه و درختی عظیم خواهد شد.

پس از آن گروه موسیقی سنتی "آموزشگاه گلپا" به سرپرستی آقای روح... یوسفی به روی سن آمدند و با اجرای چند آهنگ سنتی شورانگیز و خاطره‌انگیز به مراسم طراوت و آرامش بخشیدند.

سپس نوبت به آقای هوشنگ مرادی کرمانی نویسنده نامدار خطه کرمان رسید که نام ایشان برای همه مردم ایران قصه‌های دلنشین مجید را تداعی می‌کند و آوازه شهرتش مرزها را در نور دیده است.

مرادی کرمانی ضمن تقدیر و سپاس‌گزاری از احساسات پاک ملت ایران در جریان زلزله بم کرمان و تقدیر از همدلی و همیاری آنان با مردم

فوق دیپلم بگیرد و خود را از حصار تنهایی و ناامیدی برهاند.

حوریه در یک مقاله موزون و ادیبانه مشکلات روحی و اجتماعی توان‌یابان را بیان کرد و گفت:

«... وقتی در کنارت قرار می‌گیرم تا فرد بودن و تنها بودن را فراموش کنم، گریزت را می‌بینم؛ قدری تحمل تا ببینی من هم مثل توأم فقط ظاهری متفاوت دارم. من هم دوست داشتن را دوست دارم. نگاهت را تغییر بده، از ظواهر عبور کن تا مرا بهتر بشناسی. راهی به سوی توانایی در پیش می‌گیرم. تمام نیروی درونی‌ام را به کار می‌بندم تا توانایی‌هایم نمایان گردد؛ تا ببینی که می‌توانم درد را از نگاه مادرم دور کنم و برق شادی را جایگزین نمایم و در قلب پدرم غرور را جایگزین غم کنم و...»
دکلمه حوریه بسیار تأثیرگذار بود به طوریکه اشک شوق و حسرت از

کرمان در جریان این حادثه هولناک، نیت حصار در کمک به فراهم آوردن شرایط فراگیری و توان‌بخشی برای توان‌یابان استان کرمان را تحسین کرد.

سپس با بیان داستان کوتاهی با مضمون عشق به زادگاه و کمک به آبادانی و رفاه موطن و حتی جان دادن در راه این آرمان زیبا، از کلیه کرمانی‌ها برای کمک به اعتلای زادگاه خویش به ویژه کمک به گسترش خدمات مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد کرمان، یاری طلبید.

بعد از سخنان مرادی کرمانی نوبت به یکی از پرورش‌یافتگان در مهد شکوفایی توان‌یابان (مجتمع رعد)، یعنی توان‌یاب سخت‌کوش و موفق خانم حوریه علی‌نژاد، کارآموزخته رعد مرکزی تهران رسید. او نمونه یک انسان با ایمان، با اراده و توانمند است که با صبر و پشتکار توانست مدرک

ز صدق آینه کردار صبح خیزان بود که نقش طلعت خورشید یافت شام شما

جشن آغاز فعالیت گروه بانوان مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد کرمان

شکوفایی استعدادهایشان، امکان بازگشت به اجتماع و ادامه یک زندگی سعادت‌مندانه همراه با اشتغال مؤثر بیابند.

سپس دکتر کریمی‌نژاد مؤسس رعد کرمان به جایگاه دعوت شد و این چنین گفت:

من زاده سیرجان، به عنوان عضو کوچکی از مجتمع بزرگ رعد و به نمایندگی از مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد کرمان وظیفه دارم به کلیه سروران عزیز، بانوان گرامی و آقایان عظام صمیمانه خیرمقدم عرض کنم.

حامیان مالی رعد، هنرمندان و جمعی از متخصصان مهمان این مراسم بودند.

این مراسم با تلاوت آیاتی چند از قرآن کریم آغاز شد. سپس یکی از بانوان نیکوکار ضمن عرض خیرمقدم از حضار خواست در هر کجای میهن عزیز و یا خارج از مرزهای آن هستند در راه کمک به فعالیت‌های آموزشی و توانبخشی رعد کرمان قدم بگذارند و رشته پیوندشان را با این مجتمع مستحکم نمایند، تا با یاری آنان برادران و خواهران توان‌یابشان قادر شوند با

گروه کثیری از بانوان نیکوکار کرمانی مقیم تهران و بانوان نیکوکار علاقه‌مند به حمایت از فعالیت‌های آموزشی و توان‌بخشی مجتمع نوپای رعد کرمان جمعه، هفتم بهمن‌ماه ۱۳۸۴، به مناسبت پاگرفتن گروه بانوان مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد کرمان اقدام به برگزاری مراسم ویژه‌ای در محل آمفی‌تئاتر مجتمع رعد مرکزی کردند.

گروه بانوان رعد کرمان، بیش از سیصد نفر از اقشار مختلف اعم از کارآموزان و کارآموختگان توان‌یاب،

شکفتن در این جا توانایی است که این خانه مهد شکوفایی است

تولد گروه (بی‌ها) در مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد

برای یک بار) تجربه حضور در یک میدان موسیقایی اثر بخش را داشته‌ایم، اما تکرار این تجربه دلچسب را عموماً به دیگران واگذار می‌کنیم و خود ما کمتر فعالانه در آن شرکت می‌کنیم. اغلب ما پس از دیدن و شنیدن یک کنسرت به این فکر فرو می‌رویم که چه خوب می‌شد اگر ما هم می‌توانستیم بنوازیم! چرا؟ چون در این حالت فعالانه‌تر و آگاهانه‌تر از میدان موسیقی بهره می‌گیریم و در شرایطی خودانگیخته موسیقی را به خدمت درونمان در می‌آوریم. از گوش کردن به موسیقی به آفرینش اصوات می‌رسیم و این، ما را به آرامش می‌رساند هر چند که ضرباهنگ موسیقی آرام نباشد! اما این

می‌گوییم: خب! من موسیقی گوش می‌کنم. بله! همه ما موسیقی گوش می‌کنیم اما تعداد کمی از شنوندگان موسیقی می‌دانند و یا حداقل به این نکته توجه می‌کنند که گوش کردن به موسیقی، امروزه نه یک تفریح، بلکه امری ضروری است.

اگر بدانیم که در شرایط گوناگون طنین چه سازی و نوای چه آوایی حال ما را دگرگون می‌کند، آنگاه از این ابزار لذتبخش بهره می‌گیریم تا بهتر زندگی کنیم. با این حال متأسفانه پیشنهاد شنیدن یک موسیقی مناسب، اغلب از سوی دیگران به ما می‌رسد تا خود ما! علیرغم اینکه تاکنون حتماً (لااقل

شانس آورده‌ایم که عمرمان را در دوره‌ای سپری می‌کنیم که دانش بشر چنان گسترش یافته که به جرأت می‌توانیم بگوییم آنچه که برای شناخت بهتر خودمان لازم داریم در دسترسمان قرار دارد. دقت کنید، در دسترسمان قرار دارد!! تفاوت از آنجا ناشی می‌شود که برخی آن را به کار می‌گیرند و بعضی....!! شاید شما چشمانتان را ببندید و بی‌درنگ خود را در گروه اول جای دهید، ولی اگر کمی منصفانه قضاوت کنیم همه ما در مواردی جزء دسته دوم هستیم؛ می‌گویید نه؟ پس به این سؤال صادقانه جواب بدهید: میانه شما با موسیقی چگونه است؟ اغلب ما در پاسخ به این پرسش با صلابت

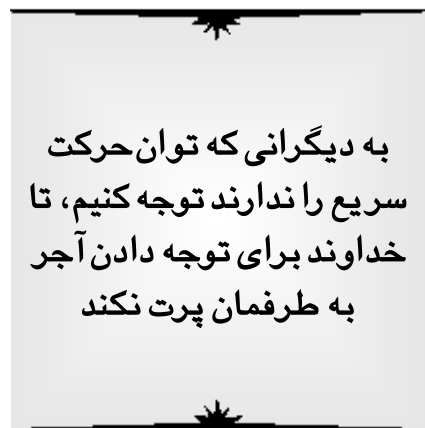

چشمان اکثر حضار سرازیر شد. صحبت‌های شورانگیز حوریه که تمام شد. مهندس سلطان‌زاده عضو هیأت مدیره و از بنیانگذاران این مجتمع در سال ۱۳۶۳، که به خصوص نقش ارزنده‌ای در تأسیس مجتمع رعد کرمان داشته است، ضمن بیان تاریخچه مختصری از چگونگی تأسیس اولین مجتمع رعد در تهران، وضعیت طرح توسعه مجتمع رعد کرمان را تبیین کرد و از نیکوکاران کرمانی خواست در راستای تبدیل این مجتمع به یک مکان ایده‌آل برای توان‌بخشی و آموزش توان‌یابان، به یاری سایر همشهریان نیکوکارشان بشتابند. ایشان با ذکر یک نمونه از تغییراتی که در سرنوشت و آینده اجتماعی و شغلی توان‌یابان به واسطه استفاده از کمک‌های آموزشی و توانبخشی رعد صورت گرفته است، آموزش هنر و حرفه متناسب با وضعیت جسمانی را بهترین و مناسب‌ترین کمک به توان‌یابان در راه رسیدن به معاش شرافتمندانه و زندگی مستقل شمرد.

پس از پایان سخنان آقای مهندس سلطان‌زاده، هنرمند مردمی و نیکوکار آقای حسن فداییان بر روی صحنه آمد و سهم خود را در نیکی و نیکوکاری فی‌المجلس با اجرای دو ترانه خاطره‌انگیز «امشب در سر شوری دارم» و «تو ای پری کجایی» ادا کرد.

آن‌گاه خانم مریم زنگنه از فعالان گروه بانوان مجتمع رعد کرمان، حکایت کوتاهی از غفلت‌انسان‌ها از

وظیفه انسانی خود یعنی کمک و یاری به هم نوعی که دچار کم توانی شده است، بیان کرد. مضمون داستان این بود که پسر بچه‌ای برای کمک گرفتن از راننده ماشینی که به سرعت از کنارش عبور می‌کرد، آجری به طرفش پرت کرد تا متوقف شود و او را در نشان دادن برادر

به دیگرانی که توان حرکت سریع را ندارند توجه کنیم، تا خداوند برای توجه دادن آجر به طرفمان پرت نکند

بزرگترش که از روی ویلچر به زمین افتاده بود کمک کند.

خانم زنگنه به حضار گفت: «بیاییم قدری از سرعت حرکت خود در جاده گرفتاری‌های زندگی بکاهیم؛ به اطراف خود و به دیگرانی که توان حرکت سریع را ندارند توجه کنیم، تا خداوند برای توجه دادن آجر به طرفمان پرت نکند».

در پایان برنامه آقای عادل فردوسی‌پور گزارشگر معروف ورزشی و مدیر برنامه ۹۰ که خود رفسنجانی‌الاصیل است، روی صحنه آمد و برای بذل همت عالی از حضار جهت خرید تابلو نقاشی خانم کاظمی هنرمند نقاش توان‌یاب که هم اکنون خود مربی نقاشی رعد جنوب است، یاری طلبید. (این نقاشی را خانم کاظمی هم زمان با اجرای مراسم در

محل آمفی‌تئاتر رعد کشیده بود.) مسابقه برای کسب افتخار خرید این تابلو شروع شد تا در نهایت تابلو به وسیله یکی از نیکوکاران حاضر در مراسم به مبلغ یک میلیون و ششصد هزار تومان به نفع مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد کرمان فروش رفت. متعاقب این حراج نیکوکارانه تابلوی ترسیم شده به وسیله یکی از بانوان نیکوکار کرمانی به نام خانم ویدا طیاری عرضه شد که این تابلو را نیز نیکوکار دیگری به مبلغ یک میلیون تومان خریداری کرد و این رقم نیز به حساب مجتمع رعد کرمان گذاشته شد. در حاشیه مراسم گروهی از مهمانان ضمن قبول عضویت در گروه حامیان مالی رعد کرمان متعهد شدند ماهانه مبلغی را جهت تأمین هزینه‌های این مجتمع بپردازند، همچنین تنی چند از نیکوکاران کمک‌ها و مساعدت‌هایی را برای تکمیل ساختمان مجتمع رعد کرمان تعهد کردند.

مراسم ساعت ۲۱/۳۰ دقیقه پایان یافت و مهمانان برای صرف شام که شامل انواع غذاهای خانگی دستپخت اعضای گروه همیاری بانوان رعد بود، به سالن غذاخوری رعد رفتند.

عشق یعنی خویشتن را نان‌کنی
مهربانی را چنین ادرزان‌کنی

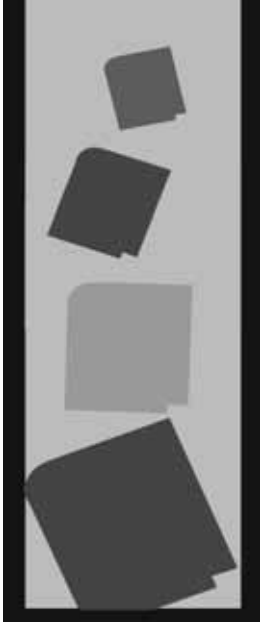
با تشکر از:

«همکاران مجتمع رعد کرمان»

به خاطر ارسال گزارش»

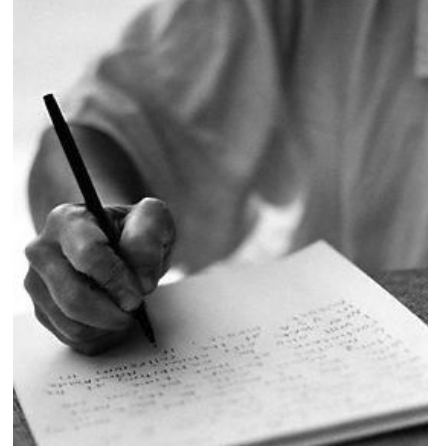
گوناگون

نامه ای از یک توان یاب

خانواده:

خانواده توان یابان که معمولاً پدر، مادر، خواهران و برادران را شامل می‌شود، ارتباط نسبتاً مناسبی با فرد توان یاب برقرار می‌کنند و از هیچ کمکی به وی دریغ نمی‌کنند، اما ریشه بسیاری از مشکلات خانوادگی توان یابان را باید در رفتارهای نامناسب، شامل بعضی بی‌تفاوتی‌ها و اکثراً محبت‌های بیمارگونه پدران و مادران جستجو کرد. متأسفانه والدین از این نکته غافلند که ترحم و محبت‌های بی‌حد و مرز نه تنها باعث پیشرفت توان یابان نمی‌شود، بلکه موجبات انزوایی هر چه بیشتر آنها را فراهم می‌کند.

امروزه تعداد توان یابان جهان حدود پانصد میلیون نفر تخمین زده می‌شود و در این راستا دولت‌ها و سازمان‌های دولتی تأمین امکانات مورد نیاز توان یابان از جمله امکانات آموزشی، بهداشتی و رفاهی و... را در برنامه‌ریزی‌های کوتاه مدت و بلند مدت خود مدنظر قرار داده و در راه انجام این مسئولیت خطیر از امکانات مراکز غیردولتی نیز بهره می‌گیرند.

اما متأسفانه در جامعه ما علیرغم شروع جنگ و افزایش تعداد توان یابان و موفقیت‌های گوناگون این قشر در عرصه‌های ملی و بین‌المللی، باز هم اقدام مناسبی در جهت بهبود کیفی زندگی توان یابان صورت نگرفته است و کماکان شاهد لاینحل ماندن بسیاری از مشکلات توان یابان هستیم.

نگارنده به عنوان عضوی از این قشر که خود نیز کم و بیش با این معضلات مواجه بوده‌ام، مشکلات موجود توان یابان را به شرح زیر به استحضار می‌رسانم:

جامعه و دولت:

علاوه بر خانواده، جامعه نیز وظایفی را در ارتباط با این قشر بر عهده دارد که اهم این وظایف عبارتند از:

الف- بهسازی خیابان‌ها و معابر
ب- نصب پله‌های هوایی و پله برقی مناسب در جهت سهولت رفت و آمد توان یابان

ج- فراهم آوردن امکانات رفاهی نظیر آسانسور و وسایل کمک آموزشی در مدارس و دانشگاه‌ها به منظور ارتقای کیفی آموزش و پرورش این قشر اجتماعی

د- ارائه آموزش‌های صحیح به خانواده‌ها در جهت ارتقای فرهنگ خانواده و بهینه‌سازی ارتباط خانواده و توان یاب

۴- اشتغال:

یکی از مهم‌ترین مشکلات توان یابان مسأله اشتغال است، اما به نظر می‌رسد نه بخش خصوصی تمایلی به بهره‌مندی از توانایی‌های این قشر نشان می‌دهد و نه دولت قادر است با ایجاد مراکز فنی و حرفه‌ای مختص آنان و همچنین حمایت و

گروه «بی» ها هستیم، بی هیچ ساز آشنا، بی هیچ امکانات پیشرفته، بی هیچ... اما با اراده، عشق، علاقه و پشتکار.

اولین حضور رسمی STOM در ایران اهمیت داشت، مهم بود: کی باشد؟ کجا باشد؟ چگونه باشد؟ و برای که باشد؟ می‌دانستیم باید جایی باشد که مردمانش عشق دارند، صبر و استقامت دارند و اراده دارند تا حصار محدودیت‌ها را بشکنند. گروه «بی» ها باید آن گونه باشد که آنها هستند، همانجا باشد که آنها آنجا هستند و پاسخ را یافتیم مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد!!

ساده و با آغوش باز پذیرفتند، تنها یک سؤال بی‌پاسخ مانده بود کی باشد؟ قرار شد ۲۲ و ۲۳ دی ماه دور هم جمع شویم، سالن اجتماعات نوساز رعد، نیکوکاران آشنا از دور و نزدیک آمدند، کنسرت برگزار شد تولد STOM و آغاز به کار رسمی گروه «بی» ها در ایران را با توان‌یابان و نیکوکاران رعد جشن گرفتیم. گروه «بی» ها دور روز در مجتمع رعد نواخت و خواند، حالا همه ما می‌دانیم که می‌توانیم بنوازیم با هر چه که نداریم؛ این را از توان‌یابان آموختیم.

مرجان بیدمشکی‌پور

هدفمند را به کامان می‌نشانند. آلفرد فیشر برای نخستین بار کارکرد متفاوتی از اجسام و اشیای پیرامون ما را به جهان معرفی کرد، او و گروهش به اجرای کنسرتی عجیب، جذاب، شنیدنی و دوست داشتنی شهره گشتند، کنسرت اجسام!!

STOM نامی بود که فیشر برای آن برگزید.

ما با خبر شدیم، آن را شنیدیم، دیدیم و لذت بردیم و از آلفرد فیشر اجازه خواستیم تا STOM را به ایران بیاوریم و او صمیمانه پذیرفت. به سرعت آماده شدیم. سازهایمان را فراهم کردیم: تلمبه دستی، بشکه، قاب فلزی، چراغ مهتابی، چوب، سطل، زنجیر، انبردست، کف دست!! و با ترکیب صدای اجسام، حرکات گروهی و نواهای آشنا و پس از تمرین‌های مداوم اعلام آمادگی کردیم. همه گفتند شما که چیزی ندارید؟ گفتیم برای STOM اگر چیزی داشته باشی خلاف قاعده عمل کرده‌ای! ما،

آرزو به همان سرعت که آمده از ذهنمان محو می‌شود و تا کنسرت بعدی در پایگانی آرزوهایمان خاک می‌خورد، چون می‌دانیم آموختن یک ساز مشکل است، زمان بر است، و نیاز به تمرین، صبر و پشتکار دارد.

اصولاً ساز را متعلق به دنیای موسیقی حرفه‌ای می‌دانیم و خود را خارج از این دایره می‌بینیم؛ پس به این نتیجه می‌رسیم که خود را از لذت درک موسیقی و خلق آن برای همیشه محروم کنیم.

اما آلفرد فیشر چنین نبود. چند سال پیش او در کشورش آلمان جرعه‌های خلاقیت و نوآوری را به شعله‌های آفرینش و ابتکار موسیقایی بدل کرد. فیشر جوان به همراه تعدادی از دوستان همفکرش ثابت کردند که نت‌ها در حصار سازهای آشنا محدود نیستند.

هر آنچه را فکرش را بکنید و یا فکرش را نکنید! چنانچه اغلب همینطور است، می‌تواند سازی باشد که گوش را می‌نوازد و طعم حضور در یک گروه موسیقی

طراح: مهندس احسان ناوی پور

جدول تخصصی

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
														۱
														۲
														۳
														۴
														۵
														۶
														۷
														۸
														۹
														۱۰
														۱۱
														۱۲
														۱۳
														۱۴
														۱۵

افقی

۱. یک روش درمانی که بر اساس دو اصل درمان با عامل مشابه و اصل حداقل دز عمل می کند و مبتکر آن سامویل هانمان است -
 رسم و قاعده. ۲. کسی که به راحتی دچار خونریزی می شود (فرد هموفیل) - از عوامل بازدارنده در توانبخشی توان یابان. ۳. کلمه ی
 خطاب جنوبی ها - از انواع تقسیمات سلولی - مایه و اساس. ۴. بالا و فوق در زبان لاتین - مادر - همان دارو است. ۵. کمبود این
 عنصر در بدن بیماری گواتر را ایجاد می کند - نام این شرکت را همیشه پشت جلد تمام شماره های "توان یاب" بیابید. ۶. در علم پزشکی
 به جوش خوردن استخوان اطلاق می شود - همان خدنگ است. ۷. "هوس" بی آغاز - از فعالیتهای مثبت اکثر سازمان های غیردولتی

نظارت دقیق بر مراکز غیردولتی همسان آنها، در تسریع روند حرفه آموزی و اشتغال گامی بردارد. نکته شایان توجه اینکه تنها حرفه آموزی به توان یابان کافی نیست، بلکه باید فرهنگ سازی و استفاده از توانمندی های آنان در مشاغل مختلف مدنظر قرارگیرد، بنابراین به منظور تحقق این آرمان ها راهکارهای زیر پیشنهاد می شود:

الف- اقدامات تشویقی در جهت ترغیب کارفرمایان به استخدام توان یابان

ب- ارائه آموزش های لازم به کار فرمایان به منظور شناخت توان یابان و توانایی های آنها
ج- نظارت دقیق بر اشتغال توان یابان و حصول اطمینان از اینکه توان یاب در همان رشته ای که آموزش دیده فعالیت می کند؛ تا کاری خارج از حد توانایی و یا کمتر از شأن و شخصیتش به او محول نشود.

د: از آنجا که ممکن است در ابتدای کار حضور در محیط کاری طبق نظام اداری

برای فرد توان یاب دشوار باشد، لذا ارائه پیشنهادهای لازم به وسیله کارفرمایان در راستای آشنایی هرچه بیشتر فرد مذکور با مقررات اداری و ضوابط سازمان های مختلف بسیار ضروری به نظر می رسد.
ه: نظارت به حسن ارتباط کارفرما و کارمندان با فرد توان یاب و همچنین عدم وجود تبعیض در برخورد با فرد توان یاب و سایر کارمندان

نازنین رحیم زاده
(کارآموز مجتمع رعد)

بهترین عیدی

بهمن و اسفند در سازمان و ادارات و کارخانه ها و ... فصل عیدی و پاداش است. آنان که دستمزد می گیرند، برای این دو ماه حساب ویژه ای در ذهن خویش باز می کنند، رعد اما یک بنگاه اقتصادی، یک سازمان دولتی، یک نهاد درآمدزا و نیست. انسانی هم که به رعد پای می گذارد و در آنجا پایبند می شود و با دستمزد ناچیزی در خور توان مالی رعد می سازد، چشمی به پاداش آنچنانی ندارد. برای او بهترین پاداش برق شادی چشمان توان یابی است که از حصار تنهایی و بی ثمری نجات یافته و در مجتمع رعد هنری آموخته و با کسب مهارتی، احساس توانایی و بودن می کند. برای او بهترین پاداش لبخند پدر و مادر، یا خواهر و برادر رنج کشیده ای است که می بیند

عضوی از خانواده اش با کار مستمر و پیگیر گروه توانبخشی و کاردرمانی رعد توان و تحرک یافته و می تواند بخشی از کارهایش را خود انجام دهد. برای او بهترین پاداش
به عنوان گردانندگان فصلنامه توان یاب و به عنوان کسانی که از نزدیک شاهد تلاش های عاشقانه کل کارکنان مجتمع رعد (اعم از کارگر و کارمند و معلم و مربی و متخصص و مدیر و عضو گروه همیاری و حامی مالی و بالاخره تمام کسانی که با قلمی، قدمی و درمی در حفظ حیات این خانه امن توان یابان می کوشند) را در طول سال ۱۳۸۴ بوده ایم، بضاعتی در خور سپاسگذاری و قدردانی نداریم. شعری از یک کارآموز توان یاب به دستمان رسیده که شاید از لحاظ وزن و قافیه و

تشبیهات ظریف و قابل مقایسه با باصطلاح شاهکارهای ادب فارسی نباشد. اما به لحاظ صمیمیت، سادگی و پاکی احساسی که در آن موج می زند، قابل تقدیم به کارکنان عاشق و حامیان عارف مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد است.

یارب تمنا می کنم
رعد را تقاضا می کنم
قصه ها آغاز می کنم
ضعف را توانا می کنم
از لطف تو در این جهان
بین چه غوغا می کنم
چون تویی دارم پشتیبان
طوفانی برپا می کنم
ندامروستی (کارآموز رعد)

مرا از نیلوفر یاد است

بازی را پاک باختم
در اتاق‌های در بسته نشستم
به لذت‌های محدود
قناعت کردم
بر پشت بام کوچک خانۀمان
خوابیدم
و ستاره‌ای را که در یک پشه بند
زندانی بود
شمردم.

«بهار»

کودک باد، نسیم
آمد از مدرسه خواب
نوزاد باران، ژاله
نشست روی برگ گلاب
بچه‌ها

اما در اتاقم را باز می‌کنی
با آن متانت صبور
و آن نگاه ساکت
که می‌گوید:
هرگز دیر نیست!

گیتی خوشدل

به شوق بازی
آوردند با خود
دوست تازه‌واردی
آشناکردنش، با همه
بهار را با زمزمه
روز نو
آمد از پیش عمونوروز
رقص می‌کرد
با دایره زنگی
حاجی فیروز

منیره تفقد رضایی
(کارآموز مجتمع رعدا)

(NGO) در جلب مردم و کمکهای مردمی و آشنایی آنها با این مراکز راه اندازی این گونه تجمع هاست. ۸. بینی - یاران جدولی. ۹. فرصت دانش جستن و کوشش کردن در راه تحصیل علم از زبان خاتم النبیین - پایتخت ریشه ای. ۱۰. گرفتار و مبتلا - برای رسیدن به مجتمع رعد باید از این خیابان نیز بگذرید. ۱۱. دو نام اصیل پارسی - جانور موزی. ۱۲. منسوب به ملت - ریسمان - بوی رطوبت. ۱۳. کلمه ی خطاب - حالت شیمیایی محیط معده - قانقاریای دهان. ۱۴. نوعی باند پیچی به شکل هشت لاتین - در ارتوپدی فنی به وسایل کمکی اطلاق می شود که روی اندام سوار شده و نیروهای اصلاحی یا حمایت کننده روی عضو اعمال می کند. ۱۵. آئینه شخصیت - مسافران به هم چسبیده سنگاپور که دیگر بازنگشتند.

عمودی

۱. از آثار دکتر علی شریعتی - روز جهانی توان یاب. ۲. دریچه داخل یک مجرا که از برگشت ماده جلوگیری می کند - سردبیر محترم فصلنامه وزین "توان یاب". ۳. نام خانوادگی شاعره ی توانمند و توان یاب مجتمع رعد که قلمش شناخته شده است و خودش ناشناخته - دشنام دادن البته با غلط املائی (!) - پدر آذری. ۴. اسب کتل - سایت - "نور" در هم - پسوند شباهت. ۵. کنار و سمت و سو - از ورزشهای پایه و مفرح که در درمان بسیاری از بیماری ها کاربرد دارد - گیرنده. ۶. فصل برگریزان - نوعی بیماری مزمن پوستی در بینی، پیشانی یا گونه ها که با سرخ شدن پوست تظاهر کرده و با ظهور پاپولهای آکنه مانند همراه است. ۷. اسم آذری - مونس شمع - در علم آناتومی به انتهای برجسته ی استخوان اطلاق می شود. ۸. یک دوره تحصیلی - "رنگ" وارونه شده - خالی - "کیا" ی از هم پاشیده. ۹. "امیدی" بر عکس شده - از شهرهای استان خراسان شمالی - خاندان. ۱۰. در حالت توازن - کسی که در صراط مستقیم گام بر ندارد. ۱۱. حالت ناخوشی و تهوع که به علت حرکت نامعلوم مثلا در هواپیما یا کشتی دیده می شود - وزیدن - یکی هست و هیچ نیست جز آن. ۱۲. مردود شده - نوعی بستنی - علامت مفعول بی واسطه - در الکتریسیته اثر را بیابید. ۱۳. از ماه های سرد سال - برای درد - شب اداری در علم پزشکی. ۱۴. اکنون در دستان شماس - روش. ۱۵. از توان یابان موفق متولد ۱۳۳۸ قائم شهر و ساکن ساری، در نی نوازی سبک خاص خودش را دارد، قهرمان دوچرخه سواری است و در کار تزیینات داخلی ساختمان استاد کار - در مدارهای الکتریکی آن را بیابید.

فرم اشتراک فصلنامه

نام: نام خانوادگی: جنسیت: مرد زن

تاریخ شروع اشتراک: از شماره: تا شماره:

تهران: شهرستان: کدپستی:

آدرس:

تلفن: ۸۰۸۲۲۶۶، ۸۰۹۸۸۸۱، ۸۰۷۶۳۲۵، ۸۰۷۶۳۲۶

لطفاً در صورت تمایل به اشتراک در نشریه فرم را تکمیل کرده به همراه فیش بانکی به حساب ۱۶۵۸۸-۱۰۴۰ بانک تجارت شعبه شهرک قدس به نشانی: تهران شهرک قدس (غرب) خیابان هرمزان، خیابان پیروزان جنوبی، پلاک ۷۴، کدپستی: ۱۴۶۶۶ یا صندوق پستی ۱۴۶۶۵/۱۴۴ «مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد» ارسال نمایند.

مبلغ اشتراک

تهران، (۲۱۵۰۰ ریال)، شهرستان (۲۴۰۰۰ ریال)، خارج از کشور (۵۴۰۰۰ ریال)

اشتغال به معلولان و مددجویان قرار نگرفته است.

جام جم / ۱۰ آذر ۸۴

هشدار در همایش ارتوپدی

جمعی از شرکت کنندگان در همایش ارتوپدی گفتند: رشد چشمگیر معلولیت‌های ناشی از حوادث رانندگی، پوکی استخوان و آرتروز نگران کننده است.

ایران / ۱۲ آذر ماه ۸۴

معلولیت توانمندی مضاعف

دکتر احمدی‌نژاد، رئیس جمهوری اسلامی ایران در پیامی به مناسبت روز جهانی معلولان اعلام کرد: «معلولیت توانمندی مضاعفی است؛ زیرا شور و تلاش انسان‌هایی که سعی می‌کنند در شرایط جسمی سخت نقش پررنگ‌تری داشته باشند بسیار گرانبهاست».

در جریان مراسمی که به مناسبت روز جهانی معلولان و با حضور رئیس جمهوری، وزیر رفاه، رئیس سازمان بهزیستی و جمعی از معلولان نخبه کشور برگزار شده بود، دکتر کاظمی وزیر رفاه اعلام کرد مجلس، وزارت رفاه را با این هدف تأسیس کرد تا درگردهمایی دولت، بهزیستی نماینده‌ای در دولت داشته باشد تا از حقوق آنها دفاع کند.

در این مراسم دکتر فقیه رئیس سازمان بهزیستی نیز گفت: متأسفانه مصوبه دولت در مورد افزایش یارانه مراکز نگهداری معلولان پس از گذشت چندین ماه رعایت نمی‌شود.

ایران / ۱۴ آذر ماه ۸۴

مراکز نگهداری معلولان بدون اعتبار ۷ میلیارد تومان اعتبار مصوب هیأت دولت برای افزایش یارانه مراکز نگهداری معلولان هنوز پرداخت نشده است.

رئیس سازمان بهزیستی گفت: میزان کمک هزینه قابل پرداخت به مراکز روزانه توانبخشی آموزشی و حرفه‌ای غیردولتی، معلولان، سالمندان و بیماران روانی مزمن، حداقل ۴۰ هزار تومان و حداکثر ۵۰ هزار تومان و در مراکز شبانه‌روزی نگهداری معلولان و سالمندان حداقل ۸۰ هزار تومان و حداکثر ۱۰۰ هزار تومان است.

جام جم / ۲ آذر ماه ۸۴

عدم پرداخت اعتبارات وام اشتغال به معلولان

متأسفانه با گذشت چند ماه از سال ۸۴، به دلیل پرداخت نشدن اعتبارات وام اشتغال از سوی سازمان مدیریت، هیچ وامی به معلولان پرداخت نشده است.

دکتر حیدرنژاد گفت: علی‌رغم امضای توافقنامه، از ۲۰ میلیارد تومان اعتبارات تملک و دارایی تخصیصی سازمان بهزیستی، تاکنون حتی یک ریال از سوی سازمان مدیریت در اختیار سازمان بهزیستی برای پرداخت وام

نیم‌نگاهی
به جراید

هموفیلی و معلولیت

خونریزی و معلولیت‌های ناشی از آن در نقاط مفصلی بدن بیماران هموفیلی، مهم‌ترین آثار کمبود فاکتورهای خونی است. بیماران هموفیلی باید با توجه به میزان خونریزی و وزن خود، دارو دریافت کنند. عدم دریافت دارو به میزان کافی و به موقع موجب خونریزی داخل مفاصل و ایجاد معلولیت دائمی برای این بیماران است. متأسفانه در بسیاری از موارد کمبود دارو باعث ایجاد

آتش نشانان در

مجمع رعد

در محل سالن آمفی تئاتر مجتمع رعد حضور یافته، چگونگی مقابله با آتش سوزی را برای پرسنل و کارآموزان توان یاب مجمع تشریح کردند و سپس با ایجاد حریق فرضی در محوطه مجمع روش های اطفاء حریق را شرکت کنندگان آموزش دادند.

در پایان این آموزش فشرده، سطح آگاهی و سرعت عمل پرسنل و توان یابان توسط مدرس آزموده شد و بسیار مفید و قابل قبول ارزیابی گردید.

بر اساس هماهنگی های ایجاد شده بین مجمع آموزشی نیکوکاری رعد تهران و سازمان آتش نشانی منطقه غرب تهران و با عنایت ویژه آقای مهندس تیموری مدیریت این منطقه، روز دوشنبه ۸۴/۱۲/۸ مدرس محترم اطفاء حریق ایستگاه ۲۵ جناب آقای امیر عباس عادل

فبرهای
داغلی

بازار نوروزی به روال هرسال

غرفه هایی، انواع شیرینی های سنتی و محلی ویژه عید نوروز را به فروش می رسانند و وجوه آن را برای تأمین برخی از هزینه های مجمع رعد در نظر می گیرند. ضمن اینکه کارآموزان و کارآموختگان هنرمند و صنعتگر توان یاب نیز انواع کارهای دستی و هنری خود را از قبیل ظروف شیشه ای تراش خورده، تابلوهای نقاشی و انواع عروسک و ... را در این بازار به معرض نمایش و فروش گذاشتند.

در روزهای پایانی سال (۱۷ تا ۱۹ اسفندماه) به روال سال های قبل گروه همیاری بانوان رعد اقدام به برگزاری بازار خیریه ای در محل مجمع آموزشی نیکوکاری رعد کرد. در این بازار سه روزه محصولات برخی کارخانه ها و کارگاه های داوطلب بدون احتساب سود بازرگانی به عموم خریداران عرضه، و کل مبلغ یا قسمتی از آن به حساب مجمع واریز می شود. همچنین برخی از نیکوکاران با در اختیار گرفتن

کمی خدمات، تلاش برای علمی کردن روش‌ها و ارتقای کیفیت خدمات است. وی خاطر نشان ساخت: ارتباط با دانشگاه‌های بزرگی چون UCL انگلستان، برگزاری دوره‌های آموزشی توسط استادان این دانشگاه و دانشگاه‌های کانادا و اعزام کارشناسانی به مجارستان، روسیه و انگلستان به منظور فراگیری تکنیک Peto و CE و تکنیک نوین «لباس فضایی» از جمله این تلاش‌هاست.

ساختمان نگارخانه عصر چهارمین مرکز جامع توان بخشی است که طی ۱۸ ماه گذشته در شهرهای تهران، شیراز و کاشان به همت موسسه ولی عصر (عج) آماده بهره‌برداری شده است. این موسسه ده مرکز از این نوع در شهرهای تهران، شیراز، مشهد، کاشان و... دارد.

روزنامه ایران / ۳۰ بهمن ماه ۸۴

دستورالعمل اجرایی پرداخت

هزینه‌های توان بخشی دانش آموزان

استثنای اعلام شد

مطابق این دستورالعمل، هزینه‌های خدمات توان بخشی دانش آموزان استثنایی براساس تعرفه‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تا سقف یک میلیون ریال برای هر دانش آموز در هر سال تحصیلی قابل پرداخت است. این دستورالعمل فقط شامل هزینه‌های خدمات توان بخشی است و نحوه پرداخت هزینه‌های تجهیزات توان بخشی متعاقباً اعلام خواهد شد.

همشهری / سه شنبه ۱۲ اسفندماه ۸۴

درصد افزایش یابد و به حدود ۵۷۰ میلیارد تومان برسد که باز هم حدود دو هفتم اعتبار مورد نیاز است که با نیاز قانونی این سازمان فاصله زیادی دارد.

وی همچنین گفت: بخش عمده این اعتبار صرف پرداخت حقوق مستمری بگیران می‌شود. حدود ۵۰ درصد در معاونت اجتماعی و ۵۰ درصد بقیه در دو معاونت توان بخشی و پیشگیری بهزیستی صرف می‌شود.

وی در ادامه خاطر نشان کرد بر اساس ماده ۹۷ قانون برنامه توسعه چهارم کشور حقوق مستمری بگیران باید به حدود ۴۰ درصد حداقل حقوق و دستمزد در کشور که اکنون ۱۲۰ هزار تومان است برسد.

همشهری / ۱۷ اسفندماه ۸۴

افتتاح مرکز جامع توان بخشی «نگار

عصر» در کاشان

این مرکز که وابسته به موسسه توان بخشی ولی عصر (عج) است، از سال ۱۳۷۹ فعالیت خود را آغاز کرد و اکنون با گشایش ساختمان جدید با هزینه‌ای نزدیک به ۴ میلیارد ریال به گسترش این فعالیت‌ها مبادرت ورزیده است. از جمله فعالیت‌های مرکز نگار عصر «طرح غربالگری» نوزادان به منظور شناخت هرچه سریع‌تر نوزادان بیمار است و در این راستا طی سال‌های گذشته ۲۹۷۱ نوزاد را مورد معاینه قرار داده است.

در این مراسم دکتر میرخانی عضو هیات مدیره موسسه یاد شده طی گزارشی اظهار داشت: مسیری که موسسه در برابر خود دارد، علاوه بر رشد

سابقه برای همه جانبازان و معلولان شاغل مشمول، فراهم خواهد شد. بر اساس قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی ایران و جنگ تحمیلی و معلولان عادی که در سال ۱۳۶۷ به تصویب رسید، به کلیه وزراتخانه‌ها، شرکت‌ها و مؤسسات دولتی اجازه داده شد کارکنان جانباز یا معلول رسمی یا ثابت خود را به جز کارگران مشمول قانون کار، به شرط داشتن حداقل ۲۰ سال تمام سابقه خدمت، بر اساس درخواست آنان و با افزودن سنوات ارفاقی بر حسب درجه معلولیت، پیش از موعد بازنشسته کنند.

این قانون در سال ۱۳۸۰ در مجلس شورای اسلامی اصلاح و دو تبصره به آن اضافه شد که به موجب تبصره‌های الحاقی، جانبازان و آزادگان مشمول قانون کار نیز مشمول این تسهیلات شدند و تأمین بار مالی ناشی از اجرای آن در بخش غیردولتی نیز به عهده دولت گذاشته شد...

روزنامه اطلاعات، چهارشنبه ۲۶ بهمن ماه ۱۳۸۴

اعتبار سازمان بهزیستی افزایش

می‌یابد

سازمان بهزیستی برای انجام وظایف قانونی خود به ۲۱۰۰ میلیارد تومان اعتبار در سال نیاز دارد و این در حالی است که این سازمان امسال فقط با ۳۰۰ میلیارد تومان که معادل یک هفتم اعتبار قانونی است، اداره شد.

معاون اجتماعی سازمان بهزیستی کشور اعلام کرد: برای سال آینده با تلاش رئیس جدید سازمان بهزیستی قرار است اعتبارات سازمان بهزیستی حدود ۸۰

معلولیت‌های جسمی در بیماران هموفیلی و به خصوص کودکان شده است. با در نظر گرفتن این نکات باید گفت بیش از ۴۵۰۰ نفر از بیماران هموفیلی به دنبال کمبود فاکتورهای ۸ و ۹ انعقادی، در معرض معلولیت قرار دارند.

جام جم / ۱۹ آذرماه ۸۴

افتتاح بزرگ‌ترین مجتمع معلولان

جسمی - حرکتی در مشهد

بزرگ‌ترین ساختمان مناسب‌سازی ویژه معلولان جسمی - حرکتی در محل مجتمع آموزشی نیکوکاری توان‌یابان مشهد به بهره‌برداری رسید. این مجتمع در ۴ طبقه با ۲۴۰۰ مترمربع زیربنا و هزینه ۲ میلیارد ریالی نیکوکاران ساخته شده است.

جام جم / ۴ دی‌ماه ۸۴

دستور رئیس جمهوری برای حمایت از معلولان

رئیس جمهور در دستورالعملی خطاب به معاون رئیس‌جمهوری در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، وزیران مسکن، بهداشت و درمان و رفاه و تأمین اجتماعی تأکید کرد که در مورد تمام مصوبه‌های مربوط به معلولان باید اقدام جدی انجام شود و بخش ساماندهی و مناسب‌سازی ساختمان‌ها و مراکز عمومی در یک دوره چهار ساله سازماندهی شده، موضوع اتوبوس ویژه و استخدام در اولویت قرار گیرد.

روزنامه ایران / ۶ دی‌ماه ۸۴

معلولان و برابری فرصت‌های اجتماعی
بحث معلولان و برابری فرصت‌ها در درجه اول به باور عمومی جامعه برمی‌گردد.

غلامرضا رضایی فر (معاون دفتر امور آسیب‌دیدگان اجتماعی سازمان بهزیستی) گفت: جامعه باید باور کند که یک معلول به عنوان عضوی از جامعه‌ای که در آن صحبت از عدالت اجتماعی می‌شود، حق دارد از فرصت‌های برابر استفاده کند، اما این باور نباید فقط در حد بحث و سخن باشد، چرا که قانون ۳ درصد جذب معلولان ساهاست تصویب شده است، یا قانون مناسب‌سازی فضاهای دولتی برای معلولان در زمان نخست‌وزیری مهندس موسوی تصویب شده، اما هنوز اجرا نشده است!!

ابتدایی‌ترین چیزی که یک معلول در جامعه نیاز دارد این است که بتواند در آن حضور پیدا کند تا بتواند قابلیت‌ها و استعدادهای خویش را نشان دهد. وقتی معلول نمی‌تواند از وسایل نقلیه عمومی استفاده کند، وقتی نمی‌تواند از پله‌های یک ساختمان بالا برود یا وارد یک جمع عمومی شود؛ چطور می‌تواند استعدادهای خویش را نشان دهد...

جام جم / ۱۲ دی‌ماه ۸۴

افزایش یارانه به معلولان

معاون امور اجتماعی و توانبخشی سازمان بهزیستی از اجرای مصوبه دولت و افزایش ۶۰ تا ۸۰ درصدی یارانه مراکز نگهداری معلولان در ۶ ماهه دوم سال جاری خبر داد.

به گزارش ایسنا، کاظم نظم‌زاده افزود: بر اساس مصوبه شهریور ماه هیأت وزیران مقرر شده بود ۲/۵ میلیارد ریال برای تأمین هزینه‌های نگهداری معلولان و سالمندان اختصاص یابد.

روزنامه ایران / ۱۸ دی‌ماه ۸۴

تعاونی فراگیر استانی فرصتی برای

اشتغال و کارآفرینی معلولان

توافقنامه تشکیل اولین تعاونی فراگیر استانی مددجویان و معلولان سازمان بهزیستی به امضای مسئولان استانداری فارس، سازمان بهزیستی کشور و اداره کل تعاونی استان فارس رسید.

دکتر بهرام سیدی معاون اشتغال و کارآفرینی سازمان بهزیستی کشور با اعلام این خبر گفت: فعالیت اجرایی این تعاونی با ۷۰ هزار نفر عضو، طی چند روز آینده آغاز می‌شود و این تعاونی به همراه سایر تعاونی‌های مشابه که در سایر استان‌ها راه‌اندازی خواهد شد. بعدها به یک اتحادیه کشوری می‌پیوندد.

روزنامه ایران / ۲۵ دی‌ماه ۸۴

هیأت دولت

آیین‌نامه اصلاح قانون «بازنشستگی

جانبازان شاغل دارای ۲۰ سال سابقه»

را تصویب می‌کند

آیین‌نامه اصلاح قانون نحوه بازنشستگی جانبازان و معلولان تا پایان سال جاری تصویب می‌شود. این آیین‌نامه هم اکنون در کمیسیون اجتماعی دولت در حال بررسی است و با تصویب آن زمینه بازنشستگی با ۲۰ سال

ENGLISH ABSTRACTS

usual musical instrument plays a wonderful musical programme. And call it (that programme “storm”. their musical instrument includes every accessible things like, barrel, mental frame, lamp, wood, pail and etc this group had a concert in 12th and 13th of January with this strange instrument in benefit of the institute in 12th and 13th of January 2005.

Our article part started by an essay of Dr. Mahmoud Kamali a professor of disability group in Iran medical university. DR. Kamali in his essay was happy from the present and other official authorities’ point of view about necessity of attention to problems of disable people. He talks about necessity of execution “general role for supporting of disable people”. In addition, with regard to previous experience of institute in disable is related to disable people in governmental field is not acceptable. Dr. Karimi said: it should be done by private organization. In addition, said that the amount of facilities for creating jobs for disable people, because of their limitation should be more than usual people.

In critical situations like earthquake old – age’s people or disable men need special attention. Mrs. Parisa Heidari who has M.A. degree in architecture sent an essay for us with this topic: “Programming and management of critical for disable and old people.” In this essay, we acquire with equipments that should be out on the buildings and sidewalks for helping to these people. These equipments include transpiration equipments special alarm system for deaf and blind people. Also, telecommunication device for deep or teletype. = T.D.D. In addition, dogs and cats

that disable people use them in some parts of their life in normal condition, should have allowed entering to shelters with disable people and old ages men.

In this number of magazine, we are reading the second and last part of essay: Anxiety, taming the Busters. In this part, the writer says, we should pay attention to internal interpretations (saying) that increase the anxiety and decrease our self-respect. It means that we substitute them with more thought that is positive. Also according to the writer saying, drugs and psychotherapy are not in the opposite side of each other, and they can complete each other. If you are in conflict with your self-respect, you should not disappoint. The methods of accepting and love ourselves is a way that the most respectful men and women in the history have gone and successes.

(Employment – service and social assistance) is an article by the women, Mohtaram Ramezanloo and Nasrin Sunapee, social expert. They know job force, one factor of expansion and develop men of economics and society in each country. They also say about importance of social serving and assistance. A person who has in favor of being an effective member in society, this person can reach to improvement and development, with helping of social serving expert and removing (overcoming) the difficulties and problems that are against his or her abilities. Writers have pointed to the limitation of assistant activities and their presentation in to the government institute only, with saying about history of origin of social assistance job in Iran. They also talks about the necessity of assistants’ service. In society for creating more

ENGLISH ABSTRACTS

jobs for disable, people who are ready for jobs by learning social skills and making abilities. According to the writers, if social assistance clinics create in difficult cities, these clinics is complementary of all activities done for developing the country.

We have selected an article for you from disable people. The Etelaat newspaper (20 July 2005) with this topic: A short Passing on special rules for disable people. In this article, first points to the sanction and necessities that U.N. has ratified for observance of disable people's right in countries and creating equal opportunity (of) jobs for them. These necessities have divided into two parts: universal and national (necessity). In Universal necessities part points to U.N. statement, no.3753, in that, it was emphasized to effective ways of preventing disabilities, and also asks from all countries that create the conditions for complete partnership of disable people in social life. In the programme (healthy. for all, in 2000 year) that has done from Health Universal Organization, The countries that are members of this organization should create hygienic conditions to prevent disorders and disease that cause disabilities. In national necessities part, it is pointed to different sanctioned of assembly government councils and other liable governmental organization in Iran for supporting of disabled people right specially by suitability of sidewalks and places to make it easier for coming and going of disable people. This sentences a case in the sanctioned, 6/10/87 (done by Iran civic and architecture council, in this sanctioned the rules of making cities for creating the facilities

of easy transportation for disable people was ratified and communicate to all organization. Also it was mentioned some parts of the second law about developing economical country, in those parts, liable organizations have to do something to improve the quality level of disability service for all disable people, and try to create equal conditions for cooperating of disable people in social and economical matter.

Our various parts start by a subject about the best New Year gift. In this part it points to different tries of employee and teachers of Ra'ad educational beneficence institute for improving of healthy and activities level of disable students in this institute, and teaching skills and different things to them for preparing them to participate in social commands, a very simple but friendly poem as a best new year gift offer to them. In this poem MS. Neda Marvasty talks about her interest to Ra'ad institute, employees, and thanks God because cause a situation for her to use Ra'ad facilities. In this part (various parts), we have a letter from another trainee, Ms. Nazanin Rahimzadeh that she has written about the difficulties of disable people and said: "The methods that family, government and society can use them to create an independent life and an honorably job for disable people.

In this no, of magazine we also bring one of the beautiful poems for you from disable poet, Ms. Manizhe Rezaee, with the topic of spring. A poem with the topic "I remember water lily (nilufar) from a famous poet and we have selected news of problems and difficulties of disable people from Iran papers and magazines.

ENGLISH ABSTRACTS

Our reporter starts this number of the magazine with an interview with one of the successful Iranian disable person Mr. Javad Jafari GHodossi. Mr. Jafari was severely wounded during the war with Iraq in 1982 and his spinal cord cut. However, this disability and sitting on the wheelchair could not make him disappointed. He tried hard and continued his study to get B.A. degree in computer engineering from Tehran University. He could engage in Iranian Airline Company (Homa). Now he is one of the successful managers in this company.

We have special report from a party in educational, beneficence Ra'ad Institute, for universal day of disable person (3 December 2006) in this party, there were about 300 disable students, teachers and employees of Ra'ad. In addition, there were some members of women and youngest people of co-assistance groups and some beneficence people that are supporter of Ra'ad. First U.N. secretary saying for this was read, then Mr. Mahmoudi, manager of Ra'ad institute reported the activities of Ra'ad institute during a year. After that a group of disable people with helping of their conductor sang this remembrance song (ey marze por gohar). In continue Mrs. Rassoulion, the professor of university, who has P.H.D. in psychology and is one of the member of Ra'ad board directors presented a short article with this topic."

Studying of universal day of disable people from psychology view". And finally Mrs. Akbari one of women co-assistance group said a report from different activities that this group has done during 2004-2005, in support of Ra'ad institute.

We have another party of establishment of women group of education. This party was tried by some beneficent women that like to support from educational activities of educational beneficence of Ra'ad institute in Kerman. This party was held in central Ra'ad (Tehran) on Friday January 27. It included introduction of Ra'ad institute in Kerman by one of Kerman Ian beneficent woman and the lecture of DR. Karimi Nezhad founder of Kerman Ra'ad institute, also traditional musicians group in Golpa institute sang a song. In this party, some Kerman's people who live in Tehran like Hoshang Moradi Kermani a famous writer persuaded his fellow-citizens to support of expanding Ra'ad institute in Kerman. In addition, Adel-ferdosi pour sport reporter of Iranian T.V. played some part of programme and sold two beautiful pictures that were drawn by disable artist for Ra'ad institute.

One art group selected Ra'ad institute for their first official programme (B) group is a group-taking model from Alfred Fish, a German musician. This group with these strange instruments that are different from